කුණාල ජාතකය

තිුතුමනෙක තිලකවූ සකලඥය සාගර පාරපුංප්තවූ අනන්ත ගුණ ගණාධාර තුවනතුයගත සකල සත්ව හිතොපදේශකවූ ජාති ජරා වාාධි මරණාදී සකල දුක්ඛසලීංලාස සම්පූර්ණවු සංසාර ජලනිධිගමන සමස්ත සත්වයා අමෘත මහා නිර්වාණ පුරපුවේශය කරන්නාවූ ලොච්තුරා බුදුහූ කුණාලවිල සමීපයෙහි පැළපස සැටයොදුන් උස ඇති රන්සිරියෙල් ගලතලමුදුනෙහි කල්පස්ථායි සත්යොදුන් උස ඇති සල්රුක් මුල වැඩඋන්සේක් ශාසනයෙහි ඇලුම් මදව වෙහෙස විඳිනාවු පන්සියයක් භිකුසුන් අරහයා මේ කුණාළ ජාතක ධර්මදේශනාව වදාළසේක,

මෙහි පිළිවෙළ කථාව ශාකාකොලිය දෙනුවර ඇත්තෝ වනාහි කිඹුල්වත්නුවර හා දෙවුදහැනුවරට අතුරෙහි රෝහිණි නම් ගංගාව දෙනුවර ඇත්තෝ එක්ව අමුණුබැඳ ගොයම්කරන්නාහුය.

ඉක්බිති පොසොන්මස නියගෙන් ගොයම් මියන්ට වන්කල්හි තොපටත් අපටත් නොසෑහෙන්නේය, අපගේ ගොයම් එකදියවරකින්ම පැසෙන්නේය. එහෙයින් මේ දිය පළමුකොට අපට හැරපියවයි කීහ.

එබස් අසා කිඹුල්වත්පුර ඇත්තෝ තොප ගොයම් පැසවා අටුවපුරා ගත්කල්හි අපි රත්රත් රිදි මැණික් කාවනුගෙණ කඩගම්පැසගෙන තොපගේ දොර දොර ඇවිදින්ඬ නොහැක්කම්හ. අපගේද ගොයම් එක දියවරකින් පැසෙන්නේය. එබැවින් අපට හැරපියවයි කී කල්හි කෝලිය නුවර වැස්සො අපි නොදෙම්හයි කීහ. කිඹුල්වත ඇත්තෝද අපි නොදෙම්හයි කීහ. මෙසේ ඒ කාරණයෙහි ඇත්තෝ ඔවුනොවුන් හා සමඟ කලහ වර්ධනයකොට එකෙක් නැගී සිට එකෙකුට ගැසීය. එද පහරලැබ නැවත ඕහට ගැසියයි යනාදීන් මෙසේ ඔවුනොවුන් මරා රජ දරුවන්ට ජාතිසඨන බණන්නාහු කෝලිය නුවර ඇත්තෝ කිඹුල්වත රජ දරුවන්ට කොල තෙපි කැනහිලුන් බල්ලන් මෙන් නගුන් බූන් රක්ෂාකොටගෙණ විසුවවුන් හැරගෙන ගජිජිනාකරාද උන්සේ වුවන්ගේ ඇතුන් අසුන් හා කඩුපලඟ ආදිය ඇතිද අපට කුමක්කොටගත එද්දයි කීහ. ශාකා රජ දරුවන්ගේ ගොවීද තොපි දුන් අපට තිරිසනුන්මෙන් නිරාසව වදනා අත් නැති කොලොන් ගස් සිදුරෙහි වාසයකළාවු කුෂ්ට කොල්ලන් හැරගෙන භයගත්වවුද උන්ගේ ඇතුන් අසුන් හා කඩුපලඟ ආදීය අපට කුමක් කොටගතහෙද්දයි කීහ.

මෙසේ ඒ ගොවි දරුවෝ ඔවුනොවුන් හා වාදකොටගෙන එකට යුත්තෙහි නියුක්ත අමාතායන්ට කීහ. ඔහුද රජ දරුවන්ට ගොස් දැන්වුහ. ඉක්බිති ශාකාරජදරුවෝ නඟුන් බුන් හා විසුව වුන්ගේ බල හා ශක්ති දක්වම්හයි සටනට සැරහී නික්මුණාහ. කොලිය රජ දරුවෝ කොළොම් ගස් සිදුරෙහි විසුවවුන්ගේ බල පැමුත් නොහරිමියි කියා යුද්ධයට නික්මුණාහ. මෙසේ ඒ දෙනුවර වාසීහු සවස්වෙලෙහි ගන්තෙරට අවුත් වන්හ.

එසමයෙහි භාගාවත්වූ බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර නිසා දෙව්රම වැඩ වෙසෙමින් එදවස් පුතඃකාලයෙහි සූවිසිකොළ ලක්ෂයක් නයින් පුතිමණ්ඩිතවූ මහාකරුණා සමාපත්තියට සමවැද ලොව බලාවදාළසේක් උභය නගරවාසීන්ගේ සටන් දකවදාරා තමන්වහන්සේ එතනට වැඩි කල මතුවන්නාවූ මහත් අභිවෘද්ධියක් දක වදාරා සිරුරුපිළිදග සැවැත්නුවර පිඬු සිඟා වළඳ ගඳ කිළියෙහි සැතපි වදාරා සවස්වෙලෙහි රත්ගල්ගුහාවෙන් පිටත්ව නික්මුණු කේසර සිංහරාජයෙකු මෙන් තමන් වහන්සේගේ පාතුාච්චර දරා තමන් වහන්සේම එතන පෙණීවදාරා දෙසෙනඟ මැද ආකාශයෙහි පලක්බැඳ වැඩහිඳ ඔවුන්ට භයඋපදවන පිණිස නිල්කිසුණු සමවත් සමවැද තමන්වහන්සේ කෙශධාතුයෙන් නික්මුණාවූ නිල්රැස් පතරින් සියල්ලෝ දාකුස් අන්ධකාරකොට භය උපදවා වදාළසේක.

මෙසේ අන්ධකාරයෙන් මුඞවු ඒ රජදරුවන්ට උදාගල් තෙලෙන් අඳුරු බිඳ පහළවු ළහිරුමඩලක් මෙන් තමන් වහන්සේගේ ශීී ශරීරයෙන් සවණක් ඝණ බුදුරැස් විහිදුවා තමන් වහන්සේ දක්වා වදාළසේක.

එකල කිඹුල්වත් නුවර ඇත්තෝ සර්වඥයන් වහන්සේ දක අපගේ මේ විවාද කාරණය දකදෝ ඤාතිශුෂ්ටවූ අපගේ ස්වාමිදරුවානන් වහන්සේ වැඩ වදාළසේක, අපි මුන් වහන්සේ වැඩ සිටියදී අනිකකෙණෙකුන්ගේ ශරීරයෙහි ශස්තුපුහාරයක්දීම අප විසින් නොපිළිවෙන කෝලිය නුවර ඇත්තෝ අප පරදවත්වා කපත්වා දවත්වා කිසිවකුත් නොකරම්හයි ආයුධ දමූහයි. කෝලිය නුවර ඇත්තෝත් එමලෙසම ආයුධ දමා දෙපඎයෙහි ඇත්තෝ බුද්ධාලංඛන ප්රීන් පුජාලීව සිටියාහ.

ඉක්බිති බුදුහූ ආකාශයෙන් බැස ගංතෙර රමාවු පුදේශයක්හි වැලි තලාවක් මත්තෙහි පනවන ලද උතුම්වු බුද්ධාසන මස්තකයෙහි අවරන් ගිරි තලා මුදුනෙහි බබලන්නාවු සූර්ය මණ්ඩලය පරිද්දෙන් අනොපමෙයාවූ බුද්ධශීන් විරාජමානව වැඩ හුන්සේක. ශාකා කෝලිය රජ දරුවෝ බුදුන් වැඳ පිරිවරා උන්හ. ඉක්බිති බුදුහු ද න ද නම රජදරුවන් රැස්වුයේ කුමක් පිණිසදයි විචාළසේක, ස්වාමීනි ගංගාවේ දියකෙළිනා පිණිස නොවෙයි සංගාමයක් අරහයා රැස්වුම්හයි දන්වුකළහි තොපගේ සටන් කුමක් පිණිසදයි විචාළසේක. ස්වාමීන් දිය දබරයකැයි කීහ. රජදරුවෙනි පැන් නම් කුමක් අභිදයි වදාළසේක, ස්වාමීනි ජලය නම් අල්පාර්සිවස්තුවෙකැයි කීහ.

ඉක්බිති බුදුහූ පොලාව කුමක් අගිදයි වදාළසේක, පොළොව අනර්ග වස්තුවෙක්වේදයි කීහ. නැවත රජ දරුවෝ කුමක් අගිදයි වදාළසේක. ස්වාමිනි රජදරුවෝ ඉතා අනර්සයෝයි කීහ. බුදුහු වදාරණසේක් ස්වල්පාර්ගීවු දිය පිණිස මාහැඟි රජදරුවන් ඔවුනොවුන් හා කලහ කොට නැසෙන්ට කාරණා කිම්දයි තවද රජදරුවෙනි කලහයෙහි අාශ්වාදයෙක් කවර කලෙකත් නැත. තවද අසව රජදරුවෙනි නිස්කාරණයෙහි උපදවාගත් විවාදය පිණිස එක්තරා වෘසුදේවතාවෙකු හා වලහකු බැඳගත් බද්ධවෛරය සියලුකප මුඑල්ලෙහි පවතීන්නේයයි කියා එන්දන ජාතක ධර්මදේශනාකොට නැවතත් රජදරුවන්ට අනුන් කීවා කටයුතු යයි ගිවිසීම යුක්තනොවෙයි අනුන් කිවාහි විසීම හේතුකොටගෙණ එක් සාවකුගේ බස් ගිවිස තුන්දාසක් යොදුන් පමණ හිමාලය වනයෙහි සියලු සිංහ වහාසුාදී වතුස්පාද ජාතිහු මුදුබත්වන්ට පටන්ගත්තා හුය. එසේහෙයින් රජදරුවෙනි අනාවචනයන් පුමාණකළයුතු නොවෙයි කියා දද්දහ ජාතකය දේශනාකොට තවද රජදරුවෙනි දුර්වල සත්ව කෙනෙකුන් මහත්බල ඇත්තවුන්ගේ සිදුරු දන්නාහුය. කිසිකලෙක මහබලඇත්තෝ දුර්වලයන්ගේ අතුරක් දක්නාහුය. කෙසේද යත්.

එක්තරා කැටකිරිල්ලක් තිුමදගලිත හස්තිරාජයෙක් ජීවිතකෂයට පමුණුවාලුදයයි ලටුකික ජාතකය දේශනා කළසේක. මෙසේ රජ දරුවන්ගේ කලහ සන්සිදුවන පිණිස ජාතක තුනක් දේශනාකොට නැවත සමගිකරණ පිණිස රජදරුවෙනි සමගීවු සත්වකෙනෙකුන්ට කිසි කෙනෙකුන් අවකාශයක් දක්ක නොහෙන්නාහුයයි වෘකෂධර්ම ජාතකයද නැවත සමගි සත්වයන්ගේ බිදීම දත් වැදි පුතුයෝ වටුවන් ජීවිතක්ෂයට පමුණුවා තමන්ගේ අභිමතය මුදුන්පත් කෙළෝ වේදයි වට්ටක ජාතකයද යන ජාතක දෙක දේශනාකොට උභය නගරවාසී රජ දරුවන් සමඟ සතුටුවූකොට මෙසේ ජඤචජාතක දේශනාව කෙළෙවර ස්වස්තානා වර්තීහු දෝෂ මදිනය කරුණු පිණිස ලැවුගිනි නිවා බස්නා ආකාශගංගා පුවාහයක්සේ අන්ත දණ්ඩ සුතුය දේශනා කොට රජදරුවන් සතුටුකරවුයේය.

එසඳ වර්ගී ශේෂ්ඨවූ සර්වඥරාජෝත්තමයානන් වහන්සේගේ එතැන්හි පුවෘත්තිතවූ ධර්මදේශනා ශිූතයෙහි ඇස් තබන මගුලට රැස්වූ රජ දරුවෝ සතුටු සොම්නසින් පිණා ඉදින් ස්වාමිදරුවෝ මෙතනට නොවැඩිසේක්විනම් අපි හැමදෙනාම ඔවුනොවුන් මරා ලේ ගඟක් කරම්හ. බුදුරජානන් වහන්සේ නිසා අපි දිවි ලද්දේයයි සතුටුව ඉදින් මුන් වහන්සේ ගිහිගෙයි විසුසේක් විනම් දෙදෙහසක් කොදෙව් පිරිවරණ ලද සකල චකුවාට ගර්භයෙහි අසදෘශාභිෂේක පුාප්තව තමන් වහන්සේ හා සමබල දහසක් පුතුන් ඇතිවනසේක. අපි හැමද පිරිවර රජදරුවෝම්භය. එසේවු සත්දවසකින් පහළවන්නාවූ සක්විති රාජාය හා කිඹුල්වත් පූරය වැනි ජයභූමිය හා සතළිස් දහසක් නළුවන් හා එක්ගව් දෙගව් තෙගව් සිව්ගව් පමණ මුවවැටිය ඇති සංඛය ඵලකය කුමුදාය පුණ්ඩරිකය යන දියපොළොව දක්වා එරිසිටි සත්රුවන් නිධාන සතරක් හා සමඟ රාජ්ජය හැරගොස් අප ඇමදෙනා කෙරෙහි කළ කරුණාවෙන් උතුම්වූ සර්වඥපද පාප්තවුසේක. දැනුදු රජසිරි හා සමග වසනසේක්වයි දෙනුවරවාසීවූ රජ්ජුරුවෝ එක්ව දෙසිය පණහක් දෙසිය පණසක් බැගින් පන්සියයක් රාජ කුමාරවරුන් දුන්හ. බුදුහූ ඒ පන්සියයක් දෙනා මහණකොටගෙන හිමාලය හා ඒකාබද්ධවු අඹදඹ කොළඹ කරඹ රඹ සමුතාපතා කොබොලිල පලොල් කිණි හිරි හෝපල ඇසළඑරහැන්ද කණේරු දුනුමඬලාවැටකේ කරාකේ ඇතුළුවූ අමු ලාගුාස මල්එල්ලෙන් සැදුම් ලද්දාවූ නොයෙත් ලියකතුන් විසින් වැළඳි තුරු පතරින් පුතිමණ්ඩිතවූ ඒ ඒවෘඤාගුයෙහි ඉඳ මකරද පලාපස අනුභවකිරීමෙන් මත්වැරාවක පුතිරාවක දෙනලද ගිරා බෝකල මොණර සැළලිහිණි සක්වා ලිහිණිකුණාල චිතුාචිතුවූ නොයෙක් ජාතියෙහි පක්ෂි සමුහයන්ගෙන් රමණිය මඩුළු යටන්හි සමහර තෙනෙක්හි සම සුභුවාළුකාථලයෙන් කිසිතෙනෙක්හි නොයෙක් ජාතියෙහි කුසුම් මුවරද පෙති පතරින් සැදුමුලද අතල ගල්මුදුනෙහි සෙබඩ සමූහයා පිරිවරා බහවී නැවුම්ගත් මත්තමයුරයන්ගේ නාද යෙන් කන්කළුවු තවද ඒ වනයෙහි ලාතඹපලුවත් ඇ නොයෙක් ගොදුරු අනුභව කෙරෙමින් ස්වකීයවූ මෘගංගනාවන් හා සමඟ බැහැවි ගමන්ගත් වරහ මෙහෙවර සමර රුරු එණි පාදාදීවූ නොයෙක් ජාතියෙහි වස්තු පදයා විසින් සමරතවූ හංසචකුවාකදානෙකපුකාර විජගණෙප කුජිත පුසන්න සිතල මල ජලහරිත පූර්ණවූ ඇඹුල ඉපුල කල්හාර හෙල්මැලි ආදීවූ නොයෙක් ජලකුසුමයෙන් සොභමානවූ තවද තී්රන්තයෙහි නදුන් සඳුන් කළුවැල් කපුරු දෙවුදුරු තුවරලා ආදීවූ වනඝට පංන්තින් විරාජමානවූ පුෂ්පකරණීශතසහශුයෙහි අනවරතයෙන් පිපිසිටිනා පංචවර්ණ පද්මසුගන්ධයෙන් හා අහසින් අඩාබස්තා භාංගසමූහයාගේ තාදයෙන් සෝභමානවූ අතිරමාවු රළ නමාති අතින්ගෙණ බුපූජාවට උඩට ඉස්තාවු මුක්තාතිලකාවන් බදුවු සිහිල් ජලබින්දුයෙන් දෙහයන් සොභමාණවූ ඒ ඒ පර්වත පාත්තයෙන් වැගිරෙන්නාවූ ස්ථටික මාණිකා පුභානිර්විශේෂ සුවඳ මුවරද රොණින් වළදනා නොයෙක් ඇලි සියගණනින් හෙබියාවු ඇල හෝ කඳුරැලි සිය දහස්ගණනින් හා ඇමකල්හි වසනෙතාදහානයක් මෙන් සැදුම්ලද මහවනයට වැඩ වදාරා ඒ පන්සියයක් දෙනා විසින් පිරිවරණලද බුදුහු දෙවෙනි දවස් පටන්ගෙණ සදවසක් කිඹුල්වත් නුවරටය. දවසක් කෝලිය නුවරටයයි කියා සිඟාවඩනා සේක. මෙසේ දෙනුවර ඇත්තෝ මහත් පූජාසත්කාර කරන්නාහුය. බුදුපා මොක් මහසංඝයා දවස දවස මෙසේ වසනසඳ ඒ මහණවූ පන්සියයක් දෙනා වහන්සේ නොසිතින් මහණවු හෙයින්ද ශාසනයෙහි උකටලීවුසේක. උන් වහන්සේගේ අභිපුාය දන්නා පිණිස පූර්වදුතියිකාවූ ස්තුීවූ කෙළෙස් පිළිබඳඒ ඒ අසුන් යවූහ. එකල ඒ දක ඒ භික්ෂූන් වහන්සේ විදුරුලායේ ඇළුණාක් මෙන් පූරාණ දූතියිකාවක් කෙරෙහි සක්තව අතිශයෙන්ම උකටලීවූසේක. බුදුහු උන්වහන්සේලාගේ විත්තාචාර පරීකෂාකරණසේක් අනභිරතොත්පාදය දුන මෙහිකුළුමු මාබඳු සර්වඥකෙණෙකුන් හා එක්ව වසන්නාහුන් උකටලීවූහ. මුන්ගේ අනභිරතිය හරවන්ට කෙසේවූ ධර්මදේශනාවක් රමා දෝහෝයි පරීක්ෂා කරණ සේක් කුණාල දේශනාවන් නිසියයි දුන වදාරා පුභාතකාලයෙහි සිරුර පිළිදුගුම් කොට කයින් සිවුරු හා අතින් පාතුයගෙන කිඹුල්වත පිඬු පිණිස වැඩ ආහාරකෘතා නිමවා වදාරා පසුබත පන්සියයක් දෙනාවහන්සේ තමන් වහන්සේ සමීපයට කැඳවා මහණෙනි සිත්කළුවූ හිමාලය වනය දුටුවිරුදැයි වදාළසේක. ස්වාමිනි දූටුවිරුනැතැයි දුන්වුකල්හි හිමාලය වන චාරිකාවට එවුදයි විචාරා වදාළ සේක. ඉක්බිති භීක්ෂුන් වහන්සේ ස්වාමිනි එබඳු සෘද්ධියක් අපට නැති හෙයින් කෙසේයමෝදයි දුන්වුකල්හි ඉදින් කෙණෙක් කැඳවාගෙන යෙත් නම් යවුදැයි විචාරා යහපත ස්වාමිනි දුන්වුකල්හි බුදුහු පන්සියයක් දෙනා වහන්සේ තමන් වහන්සේගේ සෘද්ධියානුභාවයෙන් හැරගෙණ පියුම් විලකට දුවන්නාවූ රාජහංස සමූහයක්මෙන් ආකාශයෙහි පැනනැගී හිමාලයවනයට ගොස් ආකාශයෙහි වැඩ සිටිසේක්ම ආයාමවිස්තාරයෙන් තුන් දහසක් යොදුන් පමණ හිමාලය පර්වතයෙහි පිහිටියාවූ රත්පර්වත රිදිපර්වත මැණික් පර්වත ඉගුල් පර්වත අජන පර්වත පාංශු පර්වත ස්ඵටික පර්වතාදී නොයෙක් සුවාසු දහසක් රුවන් කුළුද ගංගා යමුණා අචිරවති සරඟු යනාදිවු පඤච මහා ගංගාවත් හා කර්ණ මුන්ඩ රථකාරා සිංහ පුතාප ජද්දන්ත මන්දාකිනි කුණාල ආදීවු විල්ද තියග්ගලා නම් අතළගල තවද පණසක් රුවන් ආකාරයද යන සියලු හිමාලය විස්තරයද තාක් එකවිටම පෙණිගියාක්මෙන් තමන් වහන්සේගේ ආනුභාවයෙන් පන් සියයයක් දෙනා වහන්සේට දක්වා වදාළසේක.

මෙසේ ඒ බුදුන් විසින් පාතා හිමාලය වනයශිය දුටුවාවූ පන්සියයක් දෙනා වහන්සේට පුරාතණ භාර්යාවන් කෙරෙහි බඩාහිලාෂව තුනීව ගියේය.

ඉක්බිති සර්වඥයන් වහන්සේ ඒ භික්ෂූන් වහන්සේ හැරගෙන අකාශයෙන් බැස හිමවත පශ්චිමභාගයෙහි සැටයොදුන් පමණ ගලතලමුදුනෙහි සත්යොදුන් උස ඇති සල්රුක්මුල තුන්යොදුන් පමණ රන්සිරියෙල් ගලතල මත්තෙහි පන්සියයක් භික්ෂූන් පරිවරණලදුව සවණක් ඝණ බුදුරැස් විහිදුවාමින් සමුදුජලතලය හොබවන්නාවු සහසුරස්මීන් විරාජමානවූ තරුණසූර්ය මණ්ඩලය පරිද්දෙන් වැඩ හිඳ අංගසමන්විතවූ කුරවිකනාද නිර්විශේෂ බුහ්මස්වර විහිද මුඛසුගත්ධයෙන් සියළු හිමාලය එකසුගත්ධකරමින් භික්ෂූන් වහන්සේට ආමත්තුණය කොට මහණෙනි මේ හිමාලය වනයෙහි අනික් තොප නොදුටුවිරු දෙයක් ඇත්නම් කියවයි වදාළසේක..

එසඳ විසිතුරු කෙවිල්ලෝ දෙදෙනෙක් දඬුකෝටුවක් දෙකෙළවර ඩැහැගෙණ කොවුල් රජක්හු ඊ හිඳවාගෙණ ගමන්ගත් සඳ ඉදිරියෙහිය. පස්සෙහිය. දුලයෙහිය. යටයයි යනතැන්හි කෙවිල්ලන් අට දට දෙනා බැගින් අටසාලිසක් පමණ කෙවුලග'නන් හාත්පසින් පිරිවරා ආකාශයෙහි නික්මුණාහුය. ඒ භික්ෂූන් වහන්සේ ඒ අාශ්චර්යය දක මේ කෙසේවු පක්ෂිකෙණෙකුන්දයි විචාළාසේක. ඉක්බිති සර්වඥයන් වහන්සේ මහණෙනි මේද යටගිය දවස මාගේ වංශයෙක පෙර අපටත් මෙලෙසම උපස්ථාන කළෝය. එකලට පක්ෂිහු බෙහෙව එකි එකී දිසාවෙහි පන්සියයක් පන්සියයක් බැගින් උපස්ථාන කරන්නාහුය. ඒ කුණාල රජවු මා නොමිරිකෙන පිණිසයයි කෙවුලගනන් දෙදෙනක්හු විසින් දණ්ඩක් ඩෑගෙණ එහිහිඳුවාගත් කල්හි පන්සියයක් පමණ පක්ෂිකනාාවෝ ඉදින් මුන්වහන්සේ අසනයෙන් ගිලිහි වැටෙනසේක්විනම් අපගේ පියායෙන් පිළිගණුම්හයි යටින් නික්මෙන්නාහුය. තවද පන්සියයක් පමණ කෙවුලඟණෝ අව්ව වලකන පිණිස ආකාශය වියනක් මෙන් මුදුනෙන් ඒකාබද්ධව නික්මුණාහුය. තවද පන්සියයක් පමණ කෙවුළඟනෝ අපගේ රජ්ජුරුවන් වහන්සේට සීත සුලං ගිුෂ්ම රජස් පරඬලා ආදියෙන් පිඩාවෙන් නොවේවයි දලයෙහි බැඳි ති්රමෙන් නික්මෙන්නාහුය. තවද පන්සියයක් කෙවුලඟනෝ වනයෙහි හැසිරෙන්නාවූ හොපලු වැදි වනකර්මකාදීවූ වල්මි මියලුන් සියල්ලන් විසින් කැට කැබලි පොල මුගුරු ලිදඬු ආදින් වන්නාවූ උපදුව වලකන පිණිස වෘකෂ පර්වත ලතාදීයෙහි නොගැසෙන පිණිසදයි රැකවල්ගෙණ ඉදිරියෙහි නික්මෙන්නාහුය. තවද පන්සියයක් පමණ පක්ෂිකතාාවෝ අඹ දඹ එල්කෙහෙල් ආදි තොමයක් පලවැල තොයෙක් දිගින් ගෙන හැර ඤුධාසන්තර්පණය කරවමින් මෙසේ තුන්දාස් පන්සියයක් කෙවුලඟනෝ ඒ කුණාල රජ්ජුරුවෝත් උයනින් උයනටද ගංතෙරින් ගංතෙරටද පර්වතයෙන් පර්වතයටද අඹ වනයෙන් දඹ වනයටද දඹ වනයෙන් දෙල්වනයටද දෙල් වනයෙන් පොල් වනයටද පොල් වනයෙන් තල් වනයටද තල් වනයෙන් ඉදිවනයටද මෙසේ ඒ රමාස්ථානයෙහි කුණාල රජ්ජුරුවන් සිත අසුරුවන පිණිස හැරගෙන ඇවිදිනාහුය. ඒ කුණාල රජතෙම පක්ෂි කතාාවත් විසිත් පිරිවහණ ලදුව යථොක්තවූ සම්භාවතාවත් විඳිනේද හැමවෙලෙහිම කෙවුලඟත්තට තීචකෙල්ලෙහි සෙර කෙල්ලෙනි ධුර්තීකෙල්ලනි අසත් පුරුෂකෙල්ලෙනි දුරාචාරකෙල්ලෙනි කෙළෙහිගුණ නොදත්තාවු සියලු දිග අමත්තාවු පවතක්මෙත් සිත් හුණු තැතකටම යනසුඑවු චණ්ඩාලකෙල්ලෙනි තැසියව නැසීයවවැයි නොසතුටු බණත්තාහුයයි වදාරා මහණෙනි මම තිරිසත් තමුදු ස්තී ජාතිය කෙළෙහිගුණ නොදත්තා බවද බොහෝ වඤචාවත්හි නිපුණ බවද අතාචාරසීලීබවද දන උත්ගේ වසඟයෙහි නොපැවත මාගේ වසඟයෙහි පමුණුවා විසූයෙම් චේදයි වදාරා භික්ෂූත් වහත්සේගේ අතභිරතිය තුනුකොට නොබැත වැඩ උත්කල්හි.

එකල කෑලිකෙවිල්ලෝ දෙදෙනෙක් යටකීයන ලද කුමයෙන් කෙවිලි රජහු දණ්ඩක් ඔසවාගෙන පළමු කියනලද ෂට්විධවූ දික්හි සතරදෙනා බැගින් පිරිවරණලදුව ඒ ස්ථානයට අවුත් වන්නාවූන් දක ඒ පන්සියයක් දෙනාවහන්සේ පළමුපරිද්දෙන් මොහු කවුරුන්දයි විචාළසේක. මහණෙනි යම් කලෙක මම කුණාල රජවිම්නම් එකල මාගේ මිතුවු පූර්ණමුඛනම් එස්සකොකිලයයි යනකෙනෙක් ඇත. මේ උන්ගේ වංසයයි වදාරා පළමුපරිද්දෙන්ම ඒ භික්ෂූත් ඒ උන්ගේ පුවෘත්තියද ඇසීමෙහි උත්සාය ඇතිබව දුන මහණෙනි නොයෙක් ජාතියෙහි ජලජ කුසුමයෙන් විවිධවූ පද්මජාතියෙන් කිුවිධවූ උත්පල ජාතියෙන් සැදුම්ලද මේ කුණාලවිල වටාසිටි දෙල්ඵලකිදි ඇසතු පියුම් තුරු නා කීණ ඇසළ බක්ම සපු දුනුකේ ආදිවු නොයෙක් ජාතියෙහි තුරු පතරින් සැදුම්ලද්දාවූ තවද යක්ෂ රාක්ෂස නාග සුපර්ණි ලියකිඳුරු සිද්ධවිදහාධරාදීන් විසින්ද අතිගහණවූ මේ හිමවත් වනයෙහි අතිශයින් දුරවු ශබ්ද ඇති මනොඥවූ ඇස්සඟලක් ඇති සම්පූර්ණ වූ මුඛයක් ඇති පූර්ණමුඛනම් ඵූස්සකොකිල රජ්ජුරුකෙණෙක් වාසය කරන්නාහු මහණෙනි එකල ඵූස්ස නම් කෙවිලි දුට කියනලද කුමයෙන් පණස් පණස් දෙනා බැගින් උඩය යටය ඉදිරියෙහිය පස්සෙහිය දලයෙහියයි යථොක්ත දසදිග රැ කවල්ගෙණ නික්මෙන්නාවූ කෙවුල්ලෝ තුන්සියයෙක නොයෙක් එලාඑල ගෙනවිත් කවන්නාවූ කොවුලෝ පණස් දෙනෙකැයි මෙසේ තුන්සිය පණසක් කෙවුලගනෝ පසුපස්සෙහි කෙවිලි දූ කුණාල රජ්ජුරුවන් මෙන් ආරාමයෙන් ආරාමයට උදහානයෙන් උදහානයට අඹ වනයෙන් දඹ වනයට දඹ වනයෙන් තල් වනයට තල් වනයෙන් පොල් වනයට පොල්වනයෙන් දෙල් වනයට ගලින් ගලටද විලින් විලටද ගංතෙරින් හෝ තෙරටද වඩාගෙණගොස් ඔහුගේ චිත්ත ජීති වර්ධනය කෙරෙමින් දවස් යවන්නාහුය.

මෙසේ ඒ ඵුස්සකෝකිල රජ්ජුරුවෝ කෙවුලගණන්ගේ උපස්ථාන විඳමනැවත මෙබඳුවු වස්තුස්වාමිනූ පොෂාකිරීම තොපබඳු කුලංගනාවන්ට සුදුසුයයි දවස්පතා ගුණ කියමින් වාසයකරන්නාහුය. එක්දවසක් මිතුවු කුණාල රජ්ජුරුවන් දක්නා පිණිස සපිරිවරින් නික්ම එන්නාවුන් දුරදීම දක කුණාල රජ්ජුරුවන්ගේ පක්ෂිකණාාවෝ පෙරගමන්කොට අවුදින් ආදර දක්වා ස්වාමිනි මේ කුණාල රජ්ජුරුවෝ අතිශයින්ම පරුෂයහ. තදවු තෙපුල් ඇති යහ. රාතීන් දිවාභාගයෙහිත් මෙලෙස නොයෙක් පරිද්දෙන් අපි උපස්ථාන කරන්නාවුන් අපි කිසිදවසෙකත් පියවචනයෙන් අස් වැසිලි නොලදුම්හයි කිවාහුය.

එපවත් අසා පූර්ණමුඛ රජ්ජුරුවෝ වන්නාට ඇසු බැවින් හැක්කේවෙයි, දන් කෙවුළඟනන් අස්වසා කුණාල රජ්ජුරුවන් කරා ගොස් පිළිසඳර කථාකොට ඉක්බිති කියන්නාහු.

සබඳ කුණාල රජ්ජුරුවෙනි උගතෝයුජාතවූ හෙවත් මනාවු ජාති ඇති ස්වාමි පුරුෂයන් කෙරෙහි මනාවු පිළිපැදීම් ඇති උත්තමාංගනාවන්ට එක්වන් බැණ දෙඩිම් සුදුසුනොවෙයි මිතාාපුතිපන්නවූ අනාචාර ස්තීුන්ට ආචාර තබා කියයුතුම්යයි සිතම්හයි කිහ.

මෙසේ කී කල්හි කුණාල රජ්ජුරුවෝ ඵුස්සකෝකිල රජ්ජුරුවන්ට නොසතුටුව අනාචාරීවු චණ්ඩාලය නැසීයව නැසියව කොල සබඳ කවර නම් නුවණැත්තෙක් ස්තීයකට යටත්ව පැවතුම් ඇත්තෙහිදයි නොසතුටුව දොඩනලද්දාවූ බස් අසන්නාවූ ඇතිකල කිසිවක් කියනොහි නැවැත්තාහ.

ඉක්බිති නොබෝ දවසකික් ඵුස්සකොකිල රජ්ජුරුනට ලේ අතීසාරයෙක් 'ඇතිවිය. බලවත්වු ශරීරවේදනාව උපන මෙසේ අටවන නවවන අවස්ථාවට පැමිණිකල්හි ඒ රජු පිරිවර පක්ෂිකනාාවෝ මෙතෙමි අතිශයෙන් රෝගි විය. මොහුගේ ජිවිතය රැකෙන්නාසේ නොවෙයි ඉනිඹ මොහුගෙන් අපට කින්දයි ඔහු අත්හැර එකකුත් නොරදා කුණාල රජ්ජුරුවන් කරා ගියහ.

සමූහ වශයෙන් තමන්කරා එකපැතිර එන්නාවු කෙවුළගනන් දක දුරදීම චණ්ඩාල කෙල්ලෙනි තොපගේ ස්වාමිපුරුෂයෝ කොයිදුයි විචාළාහ.

එසඳ කොවුලඟනෝ ස්වාමිනි අපගේ එුස්සකෝකිල රජ්ජුරුවන්ට ලේ ගුහණියක් ඇතිව ජිවත් වියනොහෙන හෙයින් නුඹ වහන්සේ අප රැක වදාරණසේක්දෝහෝයි සිතා නුඹ වහන්සේ සමීපයට ආම්භයි කීහ.

එපවත් අසා කුණාල රජ්ජුරුවෝ ගින්නට දමු එනු මෙන් කිපි සෙරවු ධුර්තීවු අසත්පුරුෂවු නුවණ නැති ලසුවු

සිත් ඇති කෙළෙහිගුණ නොදන්නා සුළගක්මෙන් වහා කරකැවෙන සුඑවු චණ්ඩාල කෙල්ලෙනි නැසියව නැසියවයි බෙණෙමින් දොඩමින් වහා නැගිසිටව ඵුස්සකෝකිලයන් වසනතැනට ගොස් සමීපයට එළඹ සබඳ පූර්ණ මුඛරජ්ජුරුවෙනි බණවා ගිලන් බැවින් මහත් දායාසයෙන් මුහුණබැලුකල මමය කුණාල රජ්ජුරුවෝයයි වදාරා ඉක්බිති ලෙඩ තැනැත්න් තුඩින් හා දෙමාපියායෙන් හා ඔලොඹා තමන් වහන්සේගේ ශරීරයෙහි වතුරුවාගෙන හිඳ වහාධියට අනුරූපවු නොයෙක් බෙහෙත් ගෙන්වා ගෙන කවා පොවා ලෙඩින් ගොඩනගා සුවපත් කොට වදාළසේක.

ඉක්බිති පළමු අත්හැරගියාවු උන්ගේ පක්ෂිකණාාවෝ උන් නිරෝගිබව දන පළමුසේම ඇවිත් උන් පිරිවරාගත්හ. කුණාල රජ්ජුරුවෝද කීප දවසක් මියුරු එලාපල ගෙනකවා ශරීරයෙහි බලහිඳගත්කල්හි සබඳ තෝ නිදුක්වු යෙහි සබඳ තාගේ පිරිවර ස්තීුන් හා සමඟ සුවසේ වසව මමද මාගේ වාසස්ථානයට යෙමි වදාළසේක.

එසඳ පූර්ණ මුඛ රජ්ජුරුවෝ සබඳ මේ මාගේ කෝකිලාංගතාවෝ මා අතිශයින් ගිලන්වුව හැරපියා මුන නොබලා පැලඟ එබඳවු ධුතිර්ත කෙල්ලන් ගෙන් මට පුයෝජන නැතැයි කී්හ.

ඒ අසා බෝධිසත්වයෝ තොපගේ සිතට තැගීපසු මමද මාදත් විවරක් ස්තීුන්ගේ නුගුණ කියාබලමි. ඒසේකල අසාබලවයි ඵුස්සකෝකිලයන් කැඳවා ගෙණ මහණෙනි මෙම හිමවත් පසක් යොදුන් පර්වත මුදුනෙහි එම යොදුන් පමණ සල්රුකක්යට තුන්යොදුන් රත්සිරියහල් ගලතල මුදුනෙහි ගොසින් උන්හ.

එක්පාර්ශවයක ඵුස්සකෝකිල රජ සහපිරිවරින් බැස උන ඒසා මහත් සියඑ හිමාලය වනයෙහි පර්ස්ථ දෙවියෝ අද දවස් කුණාල රජ්ජුරුවෝ මනොසිල තලමස්තකයෙහි හිඳ සර්වඥවිලාසයෙන් ධර්මදේශනා කෙරෙත්ලා ඒ ධර්මදේශනාව අසනු පිණිස රැස්වවයි ඔවුනොවුන්ට මහත්ඝෝෂා පැවැත්වූහ.

ඒ ශුැත පරම්පරාවෙන් චාතුස්භාරාජිකාදීවු සදෙව්ලොව දෙවියෝද බොහෝසේ එතනට රැස්වුහ. බොහෝ නාග හුපර්ණාදීහුද හිමාලය වනයට ආසන්නව වනයෙහි වසන්නාවු බුමාටුදෙවියෝද මහත්වු උද්ඝෝෂණය කළාහුය. අනදනම් ගිජුලිහිණි රජෙක් දස දහසක් පමණ ගිජුලිහිණියන් පිරිවරා ගෙණ ගිජුකුඑ පව්වේ වසන්නේ මේ ධර්ම දේශනාකාලය අසා මම ඔහුගේ විසිතරු ධර්මදේශනාව අසමි. සහ පිරිවරින් අවුත් එකත්පසෙක උන.

තවද දස දහසක් තපස්විත් හා සමග අභිඥාලාභිව ඒ හිමාලය වනයෙහි වසත්තාවු තාරද තම් තපස්වි කෙණෙක් දෙවියත්ගේ උද්ඝෝෂණය අසා මාගේ මිතුවු කුණාල රජ්ජුරුවෝ ස්තීුන්ගේ තුගුණ සංඛ්‍යාතවූ ධර්මදේශතාවක් කෙරෙත්ල. මා විසිතුත් ඒ ධර්මදේශතාව ඇසිය යුතුයි දස දහසක් තපස්විත් හා සමග අවුදිත් එකත්පසෙක උත්හ. සර්වඥකෙණෙකුගේ දේශතාවෙහි සත්තිපාතයක් මෙත් එදවස් වහා සමාගම විය.

ඉක්බිත්තෙන් කුණාල නම් බෝධිසත්වයෝ ජාතිස්මරණඥාණයෙන් ස්තුීන් දෝෂ පුතිසංයුක්තව ගිය දවස බොහෝසේ තමන්ම දුටුවාවු කාරණයන් පූර්ණ මුඛ රජ්ජුරුවන්ට සාක්ෂි කොට කියන්ට පටන්ගත්තාහුය. සබඳ පූර්ණමුඛයෙනි ගිය දවස දඹදිව පියන් දෙදෙනකු ඇති ස්වාමිපුරුෂයන් පස්දෙනෙකු ඇති කිෂ්ණා නම් රාජ කුමාරිකාවක් ඇති ඇගේ ස්වාමිපුරුෂයෝ පස්දෙනෙක් ඇත්තහුය. ඒ කෙසේද යත්.

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙණෙකුත් මහත්වු සේනාවාහන ගෙන කොසොල්රජ්ජුරුවන් මරා රාජායගෙන ඒ රජ්ජුරුවන්ගේ අගමෙහෙසුත් බිසවුත් තමන්ට අගුමෙහෙසිකා කළහ. බිසවු මෑත භාගයෙහි තමන්ට දියණිකෙණෙකුන් වැදුහ. බුහ්මදත්ත රජ්ජුරුවන්ගේද පළමු දූදරු කෙණෙක් නැතිහෙයින් දරුවන් දක සමාධිව සොඳුර වරයක් දෙමි හැරගණුවයි අභිමත වරයකින් නිමන්තුණය කළහ.

බිසවුවරය හැරගත්තාක්කොට තබා ඒ කුමාරිකාවන් කිෂ්ණා නම් තබා ඈ වැඩිවිය පැමිණිකල්හි එක් දවසක් බිසවු දියනියන් කැඳවා පුත තොපබාල කළ තොපගේ පියාණන් වහන්සේ තොප උදෙසා කැමතිවරයක් හැරගණුවයි වදාළසේක් තොප අභිපුාය වරයක් දන් ඇරගණුවයි කීහ.

ඉක්බිති ඒ කීෂ්ණා නම් රාජකුමාරිකාතොම මට අවිදාමානවු කිසි වස්තුවෙක් නැත. කෙසේවු වරයක් හැරගනිම්දෝහෝයි කල්පනාකොට තමා කෙලෙස් වසඟ බැවින් හිරි ඔතප් බිඳ සමන කෙණෙකුන් උවමැනවයි මැණියන්ට කිව බිසවුද රජ්ජුරුවන්ට එපවත් දන්වුහ. රජ්ජුරුවෝද අභිපායයන්ට කිව බිසවුද රජ්ජුරුවන්ට එපවත් දන්වුහ. රජ්ජුරුවෝද අභිපාය පුරුෂයක්හුම ඕ ලැබවයි නුවර බෙරපියවිකරවා පුරුෂයන් රැස්කරවුහ. කිෂ්ණා නම් කුමාරිකාද මල් සුමුගක් අතින් ගෙන උතුරු සිවුමැදුරු කවුළුවෙහි සිට සර්වාලංකාරයෙන් පුතිමණ්ඩිතව රාජාංගනයෙහි රැස්වු හැම පුරුෂයන් බලා තමා රුස්නා එකෙකුන් නැතිහෙයින් බලාගෙන

සිටියාහ. එදවසම පාණ්ඩිව රාජගොතුයෙහි අර්ජුන යන කුලය හිමසේනය. යුද්ධිෂ්ටිරය සහ දෙවය යන රාජකුමාරයෝ පස්දෙන තක්සලා නුවර දිසාපාමොක් ආචාරීන් සමීපයෙහි සකල ශාස්තු ඉගෙන නිමවා දේසාචාර පරීක්ෂා කරම්හයි දඹදිව ඇවිදිනාහු කුමයෙන් බරණැස් නුවරට පැමිණ ඇතුලු නුවර කොලහලය අසා කිමෙක්දයි විචාරා එපවත් දන අපිදු එතනට ගොස් බලම්හයි ස්වර්ණපුතිමා බඳු උතුම්වු රූ ඇති කුමාරවරහු පස්දෙනම පිළිවෙලින් ගොස් සිටගත්හ. ඒ කිෂ්ණතොම පස්දෙනා කෙරෙහිම පිළිබඳසික් ඇතිව මැණියන් වහන්ස මේ පස්දෙනා අතරෙහිම අභිපාය ඇත්තෙමි කියා ඒ පස්දෙනා මල්දම් එඑව බිසවුද එපවත් රජ්ජුරුවන්ට කිවාහුය. රජ්ජුරුවන්ද එපවත් අසා නොසතුටු වත් පළමුව වරදුන් හෙයින් වැලකීයානොහි වන්නාට මොහු කවරකුන් පුත් දැයි විචාරා පාඩව රාජකුමාරුවන් බව අසා සතුටුව මහත්වු සත්කාර සම්මාන කොට ඒ කුමාරිකාව රාජ කුමාරවරුන් පස්දෙනාට පාදපරිචාරිකා කොට පාවා දුන්හ.

ඒ කුමාරිකාද සත්මහල් පුාසාදයෙහි පස්දෙනා හා සමඟ කෙලෙශාභිරතියෙන් දවස් යවන්නීය, එකල එම පුසාදයෙහි දොරකඩ රැකවල්ගෙන සිටියාවූ විසුළු මුහුණු ඇති බූන්කඳට ඇති බැවින් බඩරූපමෙන් ලෙහි තිබෙන්නාවූ මුහුණු ඇති පිලකු කෙරෙහි පේමකොට ඒ රාජකුමාරවරුන් පස්දෙනා පිටත නික්මුණු වෙලෙහි අවකාශලදින් කෙලස වසඟව උන් හා සමඟ දුරාචාරයෙහි යෙදි සමඟ පුියකරන්නී ස්වාමිනි නුඹ වහන්සේ හා සමාන පුියකෙණෙක් නැත. මේ රාජ කුමාරවරුන් පස්දෙනා මරාපිය උන්ගේ ගලලෝභිතයෙන් නුඹ වහන්සේගේ ශිුපාදය ධොවනා කැමැත්තෙම්යි යනාදීන් කියන්නීය. අවශේෂයෙන් අතුරෙනුත් වැඩුමාළු රාජකුමාරයන් එක්වූ කල්හි ස්වාමිනි මුන් සතර දෙනා විවරට නුඹ වහන්සේ මට පුියකරුසේක. මාගේ ජිවිතයත් නුඹ වහන්සේ නිසා පරිතාාග කරන්නා කැමැත්තෙමියි මාගේ පියරජ්ජුරුවන් වහන්සේගේ ඇවෑමෙන් රාජාය නුඹ වහන්සේට මම දෙමියි යනාදින් කථාකොට අවශේෂවු සතරදෙනා හා කැටුවත් එක්වූ කල්හිත් මෙලෙසම කියන්නීය. ඔහු වෙන වෙනම සිතනකල මෝ අප කෙරේම සෙනහ ඇත්තීය. මත්තෙහි අපට වන්නාවූ රාජාභිවෘද්ධියත් මෑ නිසාම පැමිණෙන්නේයයි ඇය කෙරෙහි අතිශයෙන්ම වෙන වෙනම සෙනෙහස වර්ධනය කෙරෙති. මෙසේ දවස් යවන කල්හි ඇට ලෙඩක් ඇතිවිය. ඉක්බිති රාජ කුමාරවරුන් පස්දෙන කෙරෙන් වැඩිමාළු අර්ජුන කුමාරයෝ ඉස ඔර තබාගෙන උන්හ. තෙසු සතරබැයෝ දුත දෙපය මඩිමින් උන්හ. කුදාදාපාමුල සිටියේය. එකල ඉස අල්වාගෙන උන්නාවූ අර්ජුන කුමාරයන්ට ස්වාමිනි නුඹ වහන්සේ තරම් මට පියකෙණෙක් නැත. නුඹ වහන්සේ මළතෙනමියමි. ඉදින් සුවසේ උන්නේම්විනම් පියරජ්ජුරුවන් වහන්සේගේ අයාමෙන් රාජ්ජය නුඹ වහන්සේට ගෙණදෙමියි ඉසින්සන් කරන්නීය වැඩමාළු රාජකුමාරයන් සිප ගත. අවසේෂවු සතර බෑයන්ටත් මෙම වචනයන් උන් උන් අල්වාගෙන උන් හස්ත පාදාදින් එලෙසම සංඥාකොට පාමුල සිට කුදුට තොප මට ඉතා පිය යේය. ඉදින් මෙලෙසින් මාගේ ජිවිතය තිබෙන්නේ විනම් තාකෙරෙහි සෙනඟනැයි දිවින් සංඥාකළහ. මෙකී සදෙනම් පෙර තමන් තමන්හාම වෙනවෙනම කථාකොට තබුහෙයින් තම තමන්ට කළ සංඥා මතුදත්හ. වැඩිමාළු අර්ජුන කුමාරයෝ වනාහි ඇගේ හස්තපාද ජුව්හා විකාරයෙන් දක යම්සේ දක මට සංඥා කළානම් මෙකුදු ඇතුළුවූ තෙස්සන්ටත් මෑ කෙලේ මේ සලකුණුමයයි දූන කුදු හා සමගත් මෑගේ සම්බන්ධය ඇති නියාවනැයි දූන මල්බෑයන් කැඳවා ගෙන පිටතට නික්ම විචාරණසේක් පබපතිකාව විසින් මට ඉසින් කරණ සලකුණු දුටුදැයි විචාළසේක. ස්වාමිනි අපි සතරදෙනම දුටුම්හයි කීහ. වන්නාට ඒ කාරණය දනුදුයි විචාරා නොදනුම්හයි කී කල තමන්වහන්සේට කළ සංඥායට කී පරිද්දෙන්ම ඒ සතරබැයන්ට කියා තොප ඇමට හස්තපාදාදීන් කළ සංඥය දනුදයි කියා ස්වාමිනි අපටත් එම කාරණමයයි වෙන වෙනම කී කල කුදුටකළ ජිව්හා සංඥාව දුටුදැයි විචාළසේක. එයිදු අපි නොදනුම්හයි කී කල අප හැමටම කළ සංඥාවෙක් ඇත්නම් ඕහටත් කෙලේ එම ලෙසමයයි වදාරා උන්හැම නොඅදහාගන්නා හෙයින් පිලා ගෙන්වාගෙණ විචාළසඳ එයිත් තත්වූ පරිද්දේන්ම කීයේය. මෙසේ ඒ රාජ කුමාරවරුහූ පස්දෙනම ඇගේ අනාචාර පුවෘත්තිය පුතාඎකොට දක අපබදු ජාතිසම්පත් උතුම් රූ ධරන්නාවූ පස්බැකෙනෙකුන් කෙරෙහිද මෙබඳුවු ඇදකුදුවු විසුලුකුනු වැකුනු සිරුරු ඇති පිළුද හා සමග නිල්පජිව අනාචාරයෙහි යෙදී වසන්නාවු මිනි කුණෙහි ඉවලත් කැණහිල් බැල්ලකසේ අනාචාරසේවු ස්තීන් කෙරෙහි නුවනැති කවරෙක් සෙනහතබා වසන්නේයයි යනාදීන් ස්තුින්ට නින්දාකොට තව අපට ගිහිගෙයි වාසය එහෙත් සැහෙන්නේයයි පස්දෙනාම පිටත්වුවාසේම ආපසු නොබලා හිමාලය වනයට වැද සෘෂි පුවෘජ්ජාවෙන් පැවිදිව කිසුණු පිරියම් භාවතාකොට ආයුසංස්කාරයාගේ කෙළවර කම්මානුරූපවූ පරිද්දෙන් සංසාර යාතුාකළාහුයයි වදාරා එම්බා මහණෙනි ඒ අර්ජුන කුමාරයෝ නම් මෙදවස කුණාලරජව තමන් දුටු කාරණය ථුස්ස කෝකිලයන්ට කියා නැවතත් අතීත භාවයෙහි තමන්ම දුටු කාරණයක් කියන්නාවූ කුණාල රජ්ජුරුවෝ මහණෙනි යටගිය දවස බරණැස් නුවර පණ්ඩිත පාලිනියයි කියන එලකඩ පෙරව ශිලය රකින්නියක් සොහොනෙක්හි පන්සලක් කරවාගෙන සතරදවසකින් දවස බත් අනුභවකරන්නි බරණැස් නුවර නිසා ඒ සුසාන පර්ණණි ශාලාවෙහි උගුවු තපස් කරන්නී බරණැස් චන්දුසුර්යයන් මෙන් පුසිද්ධ විය. එනුවර යම්කිසි සත්වකෙනෙක් කිඹිසපියා වේවයි පැකිලපියා වේවයි යම්කිසි චකිතයක් උපන් කල්හි නමෝ පණ්ඩිත පාලිනියයි කියති. මෙසේ ඇ සියළු රාජාවාසීන් විසින් පූජාව වසන කල්හි එක් සමයෙක්හි සැණකෙළියක් කෙළින්ට පටන්ගත් කල්හි

පළමුදවස්ම තරහල් දරුවෝ එක්ව එක්කෙතෙක්හි මණ්ඩපයක් කරවා රාමසවුලු කැටිකොට සඳුන් සුවඳ ආදීවු දෙයින් විහවානූරූපවූ පරිද්දෙන් ඒ මණ්ඩපයෙහි ද සුරා බොන්නට පටන්ගත්කල්හි එක්තරා තරහල් දරුවක්හු අතින්ගත් රාඔඩමලීපිය වැටිගිය කල්හි නමොපණ්ඩිත පාලිනියයි කිය. එය වත් අසා එම රාජාමණ්ඩලයෙහි රා බොන්නවුන් අතුරෙන් එක් පණ්ඩිත පුරුෂයෙක් අඥනවු කාලකන්නිය මලසිත් ඇතිස්තීුන්ට නමස්කාර කිරීම අඥානයන්ට සුදුසු කටයුත්තෙකැයි කිය.

මෙසේ කී කල්හි සබඳ එසේ නොකියව උතුම් ගුණ ඇති උන්වහන්සේට වරදවා කියා නරකයෙහි නූපදිවයි කියා ඉක්බිත්තෙන් පණ්ඩිත පුරුෂතෙම නුවණැත්තව තෝ බැන නොනෑගෙවයි කිව.

නැවත වට්ටඩිකොට දහසක් දනතබයිනම් තා කියන ඒ පණ්ඩිත පාලි නියම යටසත්වන දවස් ඇගේ තවුස්වෙස් හරවා සර්වාලංකාරයෙන් සැරහී මෙම කමඩලයෙහිදි රාවඩමක් අතින්ගෙන නටට නටවා රාබොන පරිද්දෙන් කෙරෙමියි කියා එඹල පැවැත්තව ස්තීු ජාතිහුනම් ස්ථිරශිල නොවන්නාහුයයි කීය.

එපවත් අසා ඒ පුරුෂතෙම ඒකාන්තයෙන් උන්ගේතපස් කාවිසිනුත් උගුලුවාපිය නොහැක්කැයි කියා ඉදින් එලෙස කරවාපිනම් දහසක් දෙමියි ගිවිස්සේය. මෙසේ ඔවුනොවුන් හා සමග ගිවිස අනිකුත් තරාලුන් කීපදෙනෙකු සාක්ෂිකොට පසුව දවස් තපස්වි වෙසක්ගෙණ සොහොන් ළඟ ඇගේ පන්සලට නුදුරුතැන්හි සූර්යනමස්කාර කෙරෙමින් සිටියාහුය. ඕතොමෝ සිඟායන්නි ඔවුන් දුක මුන් වහන්සේ මහානුභාව ඇති තපස්වි කෙනෙකුන් වහන්සේ වනැයි සමීපයට එලඹ මමද ස්වාමිනි මේ සමසාන මධායෙහි උගුවු තපස් නිශිතව වසන්නා එකෙකිමි නුඹ වහන්සේ ශාන්තගුණයෙහි පැහැද ආදරයෙන් වඳිමි වැඳගෙන ඔක්තීය. ඒ දක හොරතවුස්තෙම ඇ හා කථා කරන්නක් ඇ දිසාව බලන්නාවක්වත් තමා ඉතා අපිස්බව අඟවනු පිණිස දෙවෙනි දවසුත් එලෙසම කෙළේය. තුන්වෙනිදවස් බහුමානයෙන් ඇවිත් වැඳලා සිටිකල්හි කියන්නේ කථා බොහෝ නොකොට කරතබාගෙන නැගියායිකිය. සතරවෙනිදවස් වැඳලා සිටි තැනැත්තිට කිමෙක්ද භික්ෂාවෙන් යපෙදුයි යන බස් විචරකින් පිළිසඳර කථාකොට ඔ්තොමෝ තපස්විහු කෙරෙන් සාමිවිලදිමියි සතුටු සතුටුව ගියාය. පස්වෙනිදවස් ඇගේ සිත පැහැරගැන්මෙහි අභිපාය ඇතිව ඔහු විසින් බොහෝ කොට පිළිසඳරකථා ලදින් එතැන් හිඳලා පලාගියාය. සවෙනි දවස් අවුත් වැඳලාඋන් තැනැත්තිය හා කථාකරන්නේ නඟණ්ඩ අද බරනැස්තුවර මහත්වූ ගිතවාදිත ශබ්දයක් උපන්නේය. ඒ කුමක්දයි විචාළ ස්වාමිනි නුඹ වහන්සේ දූන වදාරත්තේ තැත්තේවේද නුවර සැණකෙළියට පටත්ගත් හෙයින් කෙලෙනාවූ මනුෂෳයන් කොලාහලයයි කිවුය. ඉක්බිති ඒ අපෙසු නැති කෙනෙකුන්ගෙන් පරිද්දෙන් ඉන් අපට කිම් කිම්දයි නගණ්ඩ කිදවසකින් බත් අනුභවකළාදයි විචාලේය. ස්වාමිනි සතරවෙනි දවසින් දවස බත් අනුභව කරන්නෙමියි කිව තොමෝද නුඹ වහන්සේද කීදවසින් දවස අනුභවකරණසේක්දයි විචාළාය. ඉන්බිති තරහල් තවුස්තෙම නිරන්තරව අනුභවකොට නොකෑවාසේ දහවල් දවස තපස් සිටිහෙයින් නඟඩ සත් දවසින් දවස බත් අනුභව කරන්නෙම් සාවුරුද්දක් උගුතපස් කෙළෙමි ඉන්මා උපදවාගත් ගුණ විශේෂයෙක් නැත. නඟ තෙපිද දොළොස් අවුරුද්දක් සොරතපස් රැක කවර ගුණ විශේෂයක් උපදවාගතුදයි විචාරා ඇ විසින් ස්වාමිනි මා විසින් උපදවාගත්තුහුද අධිගම විශේෂයෙක් නැතැයි කී කල නඟඩ පංචකාම සම්පත් නැතිකල නෛෂ්කුමය සැපයක් නැතිකල පලකින්ද නරක සන්තාපය ඇත්තේ අපටමද බොහෝදෙනා අනුභව කරන්නාවූ අතිශයින් මධුරවූ පංචකාම සැපය අනුභව කරම්හ. මාගේ කුශලකිුිිියා ගතවු බොහෝ දෙනා අනුභව කරන්නාවු අතිශයින් මධුරවු පංචකාම සැපය අනුභව කරම්හ. මාගේ කුශලකිුයාගතවු බොහෝ දෙනා ඇත. එබැවින් මම ගිහිසම්පත් අනුභවකෙරෙමි දුක්විඳගත නොහෙමි කීහ. එපවත් අසා චපලවු සිත් ඇතිහෙයින් තමන්ගේ බොහෝදවසක් පූජාව සියළු සත්වයන් කෙරේ ආශ්චර්යමත්ව පැවැත්තාවූ ගුණධර්මයෙහි පවත්නා උත්තමත්වය පරීකෂාකොටගතනොහි උන්කෙරෙහි පිළිබඳ සිත් ඇතිව ආර්යය මමත් තපසෙහි ඉතා උකටලීවිමි. ඉඳින් නුඹ වහන්සේ නොහරණසේක්විනම් මම නුඹට අඹුවෙමි කීව. එපවත් අසා නීනොහරිමියි පුතිඥාකොට මලෙක බැඳුනු මුවදෙනක්මෙන් වචන නැමති සොර මලෙහි බැඳුනු ඈ නුවරට ගෙන වුත් දුරාචාරයෙහි යෙදී සුරාපාණමණ්ඩලයට ගොස් රාඔඩමක් ගෙන්වාගෙන ගොස් එකට ඉඳ සුරා පුවාහුය.

අවතිකුසුහු තෙනැත්තේ තමාගිවිසි දහසක් වස්තුදින මෙසේ ඒපඩිත පාලිනිය පසුව අපංඩපාලිනීව ඔහු පිණිස ගර්යක් ලදින් දූ දරුවන් හා සමඟ වැඩි පංචකාමරසය අනුභවකළායයි එදවස් කුණාල රජ්ජුරුවෝ සුරාධුැතීරවූ තරහල් දරුව ඉපද ඈ ස්ථිරශිලීනොවන බව ලොවට පුකාශකෙළෙම් මම්යයි තමන්ම දුටු කාරණය ඵුස්ස කෝකිල රජ්ජුරුවන් පුධාන කොට ඇති සියළු දෙවි මිනිසුන්ට පුකාශ කෙළේයයි වදාරා -

තවද මහණෙනි යටගිය දවස කසීරට බුහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙනෙක් කොසොල් රජ්ජුරුවන් මරා රාජායගෙන උන්ගේ දරි ඇති අගමෙහෙසුන් බිසවුන් බරණැස් නුවරට ගෙනවුත් උන් ගර්භනීබව දනදනම අගමෙහෙසුන් කළා හුය ඔහුද මුකළ ගබ ඇති රන් රුවක් හා සමාන පුතණුකෙනෙකුන් වදා සිතන්නාහු මේ බරණැස් රජතෙම මුන් වැඩි වයසට පැමිණියත් මාගේ පසමිතුරාගේ දරුවෝයයි මරාපියන්නාහුය. අනුන් අත නැමසන්නාහුය අනුන් අත නැසෙන්නා බලාත් මාගේ දරුවන් නිරායාසයෙන් නැසීයාම යහපතැයි සිතා කිරී මව කැඳවා අම්මා මේ දරුවන් රෙදි කඩක් අතුරලා අමුසොහොනෙහි වැදහොවා පියා එවයි කිව ඕද මෙලෙසම කොට ඉස්සෝධා නහාපියා රජගෙට පලාඅව කොසොල රජ්ජුරුවෝද මියගිය තමන් පුතනුවන්ට ආරක්ෂා දේවතාව ඉපද එදවස් සෝනට වැද එදවස් පටන්ගෙනම රැකවල්ලාගත්හ. ඒ ආරක්ෂා දේවතාවානන්ගේ ආතුභාවයෙන් එළුගොපල්ලක්හුගේ එතැන්හි ගොදුරු කන්නාවූ එළුවන් අතුරෙන් එක් එළුදෙනෙක් තොම කුමාරයන් සතර කුකුල් අස්සෙහි තබාගෙන පුතු සෙනහ උපදවා දන බිම ඇනගෙන කිරිපොවා මෙසේ දවසකට තුන් සතරවිටක් කිරිපොවා දුර නොගොස් මව ඇවිද දුවටී ගොදුරු කන්නීය. ඒ එළුගොපල්ලාද ඒ එඑදෙන කරන්නාවු කිුිිියාව දුක සමීපයට ගොස් පිරික්ෂාකරණුයේ වැදගොත් දරුවන් දුක පුතුසෙනහ උපදවාගෙන ගෙට ගෙනවුත් අඹුව අතට වැඩිය ඔද වඳහෙයින් තනයෙහි කිරි නැත්තේය එහෙයින් එළුදෙන්ම කිරිපොවන්නිය. ඒ කුමාරයන් ගෙට ගෙනාවක් පටන් ගෙන එළුදෙන්නු දෙනුන්දෙනෙකු දවසකට මියයන්නාහුය. එපවත් දුන ගොපළුතෙම මේ දුරුවන් ගෙට ගෙනවුත් වඩන්නටවන් තැන් පටන් මාගේ එළුදෙන්නු හැම මියන්ට වන්නාහුය. මුන්ගෙන් මට පුයෝජන කිම්දුයි සැළියක් ඇතුළෙහිලා මලාවකින් වසා කඩබැද උදුපිටියෙන් පැත් තොවදිතාසේද පිධානය තොහරණසේද තරකොට අල්වා ගඟ දියට හැරපිය. මෙසේ දියෙන් යන කල්හි එම රජ්ජුරුවන්ගේ රජගෙයි කටුකොල් කර්මාන්ත කරන්නාවූ වණ්ඩාලයෙක් අඹුව හා සමඟ යටිගඟතොට වැව මුණ සෝධන්ට බටුවාවූ සැල දක වේගයෙන් දුවගොස් හැරගෙන අවුත් ගොඩතබා පියන්පත ගලවා බලා ඒ කුමාරයන් දුටුයේය. අඹුද දැක පුතුසෙනඟ උපදවාගෙන ගෙට ගෙන වුත් වඩා සත් අට ඇවිරිදි වයස්වූ තැන් පටන් ඒ වැඩු දෙමව්පියන් හා කැටිව රජගෙට ගොස් පුරුදුව සොළොස් ඇවිරිදි වයසට පැමිණිකල බොහෝසේ තනිවම ගොස් රජගෙයි කටුකොල් ආදීවු දෙය කර්මාන්ත කරන්නේය. ඒ රජනුගේ අනික් අගමෙහෙසුන් බිසවුන්ගේ කුරඟවි නම් දුවක් ඇත්තීය. ඔද උතුම් වු රූ ධරන්නීය. කුමරාද සැඩොල් ගෙයි වැඩිවර්ධනයද උතුම් රජකුලෙහි උපන් හෙයින් විශිෂ්ටවූ භාවනාව හා ශශිකවූ වචනයන් ඇත්තේ ඒ කුරඟවිතොම ඒ කුමාරයන් දුටුතැන් පටන්ගෙන පිළිබඳසිත් ඇතිව අනික්කෙනෙකුන් කෙරේ මද ඇල්මක් මදව ඔශු කර්මාන්ත කරණතෙන අවුදින් සිටින්නීය.මෙසේ ඔවුන් දෙදෙනම ඔවුනොවුන් එක්වන් දුකීමෙන් බංධාසිලාස ඇතිව ඇතුළු රාජභට නයෙහි මුවාතැන්හි ඉඳ දුරාචාරයෙහි පවත්නාහුමය. මෙසේ කල්යාමසක් පලාගිය කල්හි පිරිවාර ස්තීුහු රජ්ජුරුවන්ට දුන්වූ කල්හි රජ්ජුරුවෙන් කිපි අමාතායන් රැස්කරවා මේ චණ්ඩාල පුතුයා විසින් මෙබඳුනොකටයුත්තක් මෝහට කෙසේවු වධයක් කළ යුතුදයි විචාළාහ. අමාතෳයන්ද මහරජ මේ කරණ ලද මෝහට නොයෙක් නොකළමනා වධකොට පසුව මරාපුවහොත් යහපතැයි කීහ.

එක්ෂණයෙහි කුමාරයන්ගේ පියවු ආරක්ෂා දේවතාවානෝ එකුමාරයන් මව්වු තමන්ගේ පූර්වජාතියෙහි අඹුවු බිසවුන් ඇඟ ආවේශවගෙන රජ්ජුරුවන් කරා ගොස් මහරජ මේ දරුවෝ වැලිත් චණ්ඩාලපුතු නොවෙති කොසල රජ්ජුරුවන්ට දාව බඩින්ගෙන ඒත් නුඹ වහනසේගේ මේ රජගෙයිදී වැදූ දරුවෝය. එදවසම මාගේ දරුවන් මරාපියනසේක්දෝහෝයි සිතා මලහයි කියා වංචාකොට අමුසොහොනකට දමාපියමි එතනදී එඑගොපල්ලෙක් ගෙනගොස් පොෂාකෙළේය එතෙම තමාගේ එඑදෙනුන් මියනහෙයින් සැළියකලාදීයෙන් යවාපිය ඉක්බිති දියෙන් යන දරුවන් දක අපගේ රජගෙයි කටුකොල්කරන්නාවු චණ්ඩාලයා දක හැරගෙණ පෝෂාය කරවිය.

එපවත් අසා ඉදින් නුඹ වහන්සේ අදහනොගන්නාසේක්විනම් හැම දෙනාම ගෙන්වාලා විචාළ මැනවැයි බිසවුන් ලවා දේවතාවා කියවිය.

එපවත් අසා රජ්ජුරුවෝ කිරි මවය එඑගොපල්ලාය චණ්ඩාල පුතුයා යයි කියන තුන් පක්ෂයෙහි ඇත්තවුන් ගෙන්වාගෙණ විචාරා තත්වයවු පරිද්දෙන් අසා දන ජාතිසම්පන්නවු කුමාර කෙනෙකුනැයි සුවඳ පැන් සොළොස් කලයකින් ඉස් සෝධා නාවා ආභරණයෙන් සරහා රාජ කුමාරිකාව උන්ටම පාවාදුන්හ.

ගොපල්ලාගේ එඑවන් මළකාරණයෙන් රාජකුමාරයන්ට එළකකුමාරයෝයයි නම් තුබුහ. ඉක්බිත්තෙන් බුහ්ම දත්ත රජ්ජුරුවෝ උන්ගේ පියරජ්ජුරුවන්ට සන්තකවු සේනාවාහනාදීවු තොපගේ පියාණන් සන්තක රාජ්ජය ගනුවයි යවුහ.

ඒ එළකුමාර රජ්ජුරුවෝද කුරඟවිනම් බිසව කැඳවාගෙන මහපෙළ හරින් ගොස් පුවෙනි රාජ්ජයෙහි පදසථවුහ.

ඉක්බිති බරණැස් රජ්ජුරුවෝ මෙතෙම අනාථව වැඩුනුහෙයින් කිසි ශිල්පයක් නොදන්නේයයි ඔහු ශිල්ප උගන්වන පිණිස ජලඟ කුමාරයෝයයි යන කෙනෙකුන්ට ආචාරී තනතුරදී ඔහු කරා යවිය. ඒ එළ කුමාර රජ්ජුරුවෝද උන් සමීපයෙහි උගන්නාලද ශිල්ප ඇතිව මාගේ ආචාරීයයි ගෝචරයෙන් සෙනෙවිරත් තනතුර දින.

මෑත භාගයෙහි කුරඟවි නම් බිසෝතොම ඒ ජලඟකුමාරයන් හා සමඟ සැලසිතින් අනිවාර්යකෙළිනිය,

ඉක්බිති ජලඟ නම් සෙනෙවි රජදු තමන්ගේ ධනනෙවාසිකම් අතවැස්සහු අත කුරඟවිනම් බිසවුන්ට වස්තුාභරණාදිය සොරායවන්නාය. ඒ ධනනෙතවාසිකයා හා සමඟ අනිවාර්ය කළාව.

මෙසේ කුණාල රජ්ජුරුවෝ එකල ජලඟකුමාරව ඉපද තමන් පුතාඎකොට දුටුවාවූ ඒ කුරඟවිනම් අඟනාවගේ අනාචාරය එදවස් රැස්වූ පර්ෂිදට පුකාශකොට කීවාහුය.

තවද තමන්ම ස්තුින්ගේ තුගුණ පුකාශකොට කියන්නාහු යටගිය දවස රජ දරුවෝ කොසොල් රජ්ජුරුවෝ බරණැස් රජ්ජුරුවන් මරා රාජාගෙණ ගර්භිනිදේවින් තමන්ට අගමෙහෙසුන් කොට තමන්ගේ නුවරටම අාවාහුය. ඉක්බිති ඒ බිසව් දසමස් පිරුණුසඳ පුතනුකෙනෙකුන් වැඳුහ. රජ්ජුරුවෝ තමන්ට දරුවන් නැති හෙයින් ඒ කුමාරයා පුතුසෙනහයෙන් වඩා සියළු ශිල්පශාස්තු උගන්වා වැඩි සොළොස්වයසට පැමිණිකල්හි තොගේ පියානන් සන්තක රාජා ගනුවයි පුවේනි රාජාය දී යවුහ. ඒ කුමරාද බරණැස් නුවර රාජාය කරන්නේය.

ඉක්බිති ඔහුගේ මව් බිසව් පුතනුවන් දක්නට යෙමියි කොසොල් රජ්ජුරුවන් අනුදන්වාගෙන මහපෙළහරින් බරණැස් නුවරට යන්නී කොසොල් බරණැස් දෙරටට අතුරෙහි එක්තරා නියංගමෙක්හි ලැගුන්ගත්හ. ඒ ගම විශිෂ්ටවූ රු ඇති පඤාලවර්ණඩ නම් බුාහ්මණ කුමාර කෙණෙක් ඒ බිසවුන්ට පඬුරු යවා ඒ බිසවුන්ට සිත් ඇත්ත ඇඟවුහ. බිසව්ද ඒ පඬුරුදක උන්ගේද ස්වරූපය දක පිළිබඳ සිත් ඇතිව උන් හා සමඟ ලෝකාස්වාද රතියෙහි යෙදී දවස් යවන්නීය. කීප දවසක් එහිම වැස බරණැස් නුවරට ගොස් පුතනුවන් දක උන්ගේද ස්වරූපය දක නැවත එම ගමට අවුත් එතනින් කීප දවසක් එහි වැස බුාහ්මණ කුමාරයන් හා සමඟ අනාවාර ශිලීව දවස්යා කොසොල් රටට අවුය. මෙසේ ඒ බිසව් එතැන්පටන් කොට නොයෙක් කටයුතු කියාගෙන රජ්ජුරුවන් දක්නටයෙයි ලදින් එනකල එමගම උන් හා සමඟ දෙපෝයක් පමණකල් උන් හා සමග වැස යන්නී එන්නීයයි මේ අතීත කථාව ගෙණ හැර දක්වා සබඳ පුණුමුඛයෙනි ස්තූී ජාතිහුනම් දුස්සීලවු බොරු කියන්නාවු සුඑද නොයෙක් සඨපුයෝග ඇත්තාහයි යනාදීනි තමන් ගියදවස පංචාල වර්ණඩ නම් බමුණිව ඉපද පුතාකෂ කොට තමන් දුටු ස්තීන්ගේ නුගුණ දක්වා තවද කියන්නාහු සබඳ පූර්ණමුඛය යම්සේ පොළොව රත්රුවන් මුතු මැණික් ආදීවු සත්රුවන්ද වෘකෂ පර්වතාදී ද සියළු සුගන්ධ නොයෙක් දුර්ගන්ධ යන නොයෙක් උත්තමාධව වස්තුන්ට පිහිටවේද එමෙන්ම ස්තීජාතිහුත් කෙලෂ වශයෙන් සියළු රජ බමුණු වෙළඳ ගොවි ආදී උත්තමයන්ද රදා පදු කෙවුළු කිඩ එනා ආදීවු නොයෙක් අධමයන්ද යන සියල්ලන්ටම කාමරතිවශයෙන් පිහිටවන්නාහුය.

තවද සබඳ යම්සේ චණ්ඩවු සංහතෙම සතර පසුරෙන් හා මුඛය යන පංචස්ථානයෙන් මෘගදින් තරකොට අල්වාගෙන ලේ මස් අනුභව කෙරෙද එපරිද්දෙන්ම මේ ස්තිුහුත් රූප ශබ්ද ගන්ධ රස ස්පර්ෂය යන පස ගැන්මෙන් කෙතරම් සවර්ණිදාස පණ්ඩිතයන් වැනි විරශිල පුරුෂයනුත් අල්වාගෙන ශිල සංවර නමැති ලෝහිතමාංස භක්ෂණය කරන්නාහුය.

තවද සබඳ මහත්වු අටවිමධායෙහි පංචායුධ සන්නද්ධව සිටියාවු සොරහු එතනට පැමිණියාවු සත්වයන් පැහැර එලවා වස්තුවිඑමපනය කෙරෙද්ද එමෙන් ස්තී්ජාතිහුද තමන් විෂයෙහි පවත්නාවු රූපාදී පස් අරමුණෙන් පූර්ෂියන් පොළඹවා විදහාමානවු උන්ගේ වස්තුව පැහැරගන්නාහුය. තවද සබඳ විෂ මිශුවූ රා අනුභව කළ සුරාධුර්තීයන්ට වු විෂපන්තියක්මෙන් පස්කම් නමැති විෂරායෙන් පිරුණු ස්තී් වසඟවු පුරුෂයෝ කටයුතු නොකටයුතු දනගත නොහී කළමනා කටයුතු විවරට නොකටයුතුතිහම බොහෝසේ වහාවෘත වන්නාහුය.

තවද පූර්ණමුඛයෙනි යම්සේ වෙළඳහු තමාගේ බඩුයෙහි වර්ණනාව කෙරෙද්ද එපරිද්දෙන්ම ස්තීු ජාතිහුද තමන්ගේ බොහෝ නුගුණ සඟවා නැති ගුණ වර්ණනා කෙරෙමින් විකපත කරන්නාහ.

ඉස්සනම් මුවන්ගේ කරකැට නැගෙන්නාවු අගමෙන් ලසු පුවෘත්තීවු සිත් ඇත්තාහුය. බොරුකීමම ස්වභාව කොට ඇති හෙයින් දෙදිව් ඇති සර්පයන් වැන්නහ. බොරු අතට සඟවනුලද අසුචි වලක් මෙන් වස්තුාලංකාරයෙන් පිළි සන්ව කෙලෙ පැටිකොට ඇවිදිනා කසල පිරුණු වලක් වැන්නහ.

ලක්ෂ ගණන් ගංගාවෙහි ජලය අනවරතයෙන් වැදත් නොපිරෙන්නාවු සමුදුය මෙන් මේ ස්තුී ජාතිහුද මෛථුන සංවාසයෙන්ද දරුවන් වැදීමෙන්ද සැරහිමෙන්ද පුරාලිය නොහැකි සිත් ඇත්තාහ. යම්සේ රාඤ සඳ මාංස අනුභවයෙන් ගිජුහෙයින් සම්පත්දීමෙන් වැලකිය නොහැකිව මාංසයම පුාර්ථනා කරන්නේද එපරිද්දෙන්ම මේ ස්තුී ජාතිහුද ලෝකාස්වාද රතියෙහි ගිජු බැවින් බොහෝ සම්පත් ඇත්තන් කෙරෙහි වැසදූ තද කාමාස්වාදයම පියකොට ඇත්තාහ.

යම්සේ යමරජ තමා කරා පැමිණි සියඑ සත්වයන්ගේ ගුණ ගුණ පරික්ෂා නොකොට මරුමුඛයට පමුණුවාද එපරිද්දෙන්ම මේ ස්තීු ජාතිහුද කුලගෝතු ගුණ විශේෂ පරික්ෂා නොකොට කේලශවසඟයෙන් සිල විපත්තියට පමුණුවා දෙවනුව නරකයෙහි උපදනාහුය. යම් ගිනි ඇත්කුණු අස්කුණු මිනිකුණු බලු කුනු ගැරඩි කුණු ආදියෙන් භඤණයකොට පියන්නේ විනම් උත්තම අධමයන්ගේ විපාකයක් නැතිව කෙලෙස් නමැති ගින්නෙන් භක්ෂණය කරන්නාහුය.

අසූචි භුමියත් පියුම් වනයත් නොහැර අමන්නාවු පමණක් මෙන් චණ්ඩාල කුලපුතුාදීන් කෙරෙහි කාමරතියෙහි එක් සිත්හ.

සිතේරු පර්වතය ආශුය කළාවු කපුටුවත් එක්පැයුවාසේ තමත් කරා පැමිණ යම් කෙතෙකුත් තමත් වැනියාව කරන්නා හා අඹ ගස් වැනි එකසට හන් ඇතිවු වසවෘඤය මෙත් සදා එලිත බැවිත් සහ මල්පල්ලෙන් සැදුන් බැලුවදුන්ට රමාවු දර්ශනය ඇතිව පෙතෙනහෙයින් වර්ණගන්ධයෙන් නොවෙනස් බව අනුභව කළ සත්වයා වහා මියෙද්ද එමෙන්ම පස්කම් ගුණයෙන් ඇඑනු සිත් ඇතියහයි ස්තුීන් වසඟවු වහා විභව විතාශයට පැමිණෙන්නාහුය.

තවද පුර්ණමුඛය විභව ඇති ස්වාමිහු ජරාවෙන් මිරිකී රතිකිුිඩාවට අයෝගාකල්හි ඔහු සන්තක වස්තුව ගෙන අනුන්ට යවා උන් හා සමඟ අතිචාර යෙන් මිතු පිය කරන්නාහුයයි මෙසේ කුණාල බෝධිසත්වයෝ අනෙකපුකාරයෙන් තමන්ගේ ධර්මවිලාසය දක්වා මත්තෙහිද ස්තීන්ගේ නුගුණ දක්වන්නාහුය.

සබඳ මේ ස්තුී ජාතිහු නම් මුළුලොව බඳපිණිස මාරයා එලු සොරමලක් වැන්නය. එසේහෙයින් එසේවු ස්තුී ජාතින් කෙරෙහි ලෝභය කරන්නාවූ සත්වයෝ මිරිගුයෙහි ජලබුද්ධිකරන්නාවූ මෘගයන් වැන්නහ.

තවද ශෝකයට කාරණය හා රෝගයට වාසස්ථානය හා උපදුවයට මරුවවැන්නාහ තවද දඟගෙයක් වැන්නහ. මායමටගුහාවක් වැන්නහ. එබඳුවු ස්තුීන් කෙරෙහි විශ්වාසීවු කෙනෙක් ඇත්නම් ඔහු සත්වයන් කෙරෙහි අධමහයි යනු පුරාගනයෙහි සත්පුරුෂයන්ගේ වචනයෙක් වන්නේය.

සබඳ පූර්ණමුඛයෙනි මේ ලෝකයෙහි ස්තුීන්ගේ නුගුණ බොහෝවුවද බඹලොව හැර තෙසුතැන්හි ස්තුීන් ඇති හෙයින් නුවණැති පුරුෂයෙක් ස්තීන්ගේ පුයෝජන විඳින්නේ චතුවිධස්ථ නයෙක්ති සුශික්ෂිතව රක්නේය.

ඒ කෙසේද යත්

අනුන්ට පිරුළු වශයෙන් දෙනලද්දාවු රථය පුමාණතිකාන්තවු වාහනයෙන් චකුහංසය කෙරෙද්ද එසේම ගොන්ද පමණ ඉක්මවා ඉසිලීමෙන් නසා පියද්ද එසේම දෙනුන්ගේ අතිදොහනයෙන් වස් සනාපියද්ද එමෙන් බන්ධු කුලයට ගොස් කල්යවන්නාවු පතිනි අඹුවක වුවද පාපමිතු සමවායෙන් චිත්ත දුශාකරන්නාහුයයි දූන නුවණැත්තෝ මේ සතරකායෙන් ස්තිය දුරුනා හරින්නේය.

තවද සබඳ ස්තී ජාතිහු ස්වාම්පුරුෂයා දිලිඳුකලක් ලෙඩරෝගීකලක් යොවුන් සිඳුනුකලක් සුරාධුර්තීවුකලත් මාතුයකලත් සම්පත් සෙවීමෙහි සියළුම කටයුත්තෙහි නොබෙඳනාකලය යන අටවැදෑරුම්වු තැන්හි ස්වාමිහු අරිනාහුය තවඳ සබඳ පූර්ණමුඛය ස්තී ජාතීන්ගේ පාපකියාවෝ බොහෝදෙනය. ඔහු කවුරුදයත් ස්වාමින් නොවීචාරාම පුෂ්ථාරාමයට ගොස් එතැන්හි චෞර පුරුෂයන් හා කැටුව වාසයකොට අදම අත්සා වෘසුදේවතාවාට යාග බලි කර්මාන්ත දිය කරන්ට ගියෙමි. ස්වාමිහූ සන්හිඳුවන්නාහුය. තවද අසොහිත මිතුයන්ගේ ගෙයි කියාලු කටයුත්තෙක් ඇත. දිලුනයෙක් ඇත. ඉල්වාගන්ට ගියෙමි යනාදීන් ස්වාමිපුරුෂයන්ට වඤ්වාකොට ගොස් චෞරපුරුෂයන් කරා ලැගීසිත ඇති දුක් පහකොට එන්නාහුය. කවුළුදොර ආදියෙහි සිටගෙන තමාගේ අගුපුතාංගයන් බැහැර සිටියාවුන්ට දක්වන්නාහුය.

තවද උන්ගේ සතළිසක් පමණ ස්තුීලීලා ඇත්තෝය.

ඒ කෙසේද යත්.

පුරුෂයෙකු හා කැටිව පළමුව මේ ආකාරය කළ කල්හි අවකාශ ඇත්ත නැත්ත දනගත මැනවැයි කථාකොට තබාගත් හෙයිනුත් කථාකෙළේද ඔහු සිත්ගත මැනවැයි යන අදහසින් ස්වාමිපුරුෂයා සමීපයෙහි සිට විජමහනය කරන්නිය.

තවද යම්කිසි වස්තුවක් බිම එලාවේවයි හැරගන්නා පිණිස නැඹුරු වන කෙණෙකුන් පරිද්දෙන් නැමි පිටදිසාවට පානාහුය. යාම් හිම් ඉදිම් සිටිම් සක්මන් කිරීම් පලන් ආභරණ කැනීම් වශයෙන් විලාස දක්වන්නාහුය.

ලජ්ජා ඇත්තවුන්මෙන් වහා උතුරුසඑව පෙරව භික්ති කවුළු දොර ආදියෙහි ඇලෙන්නාහුය.

හස්තපාතාදියෙහි නියඟින් ඊපාන්නාහුය. දණෙඩන් බිම ඉරි අඳනාහුය. තමන්ගේ හෝ අනුන්ගේ හෝ දරුවන් වඩාගෙන උඩට එසවීමය පාතට බෑමය උන් හා තමන් කෙළිමය තමන් හා උන් කෙළිමය සැනීමය සැනුම් හැරගැන්ම උන් කැවීමය තමන් කවාගැන්මය තවද බාලදරුවන් අතට යම්කිසි මලක් හෝ ඵලයක් හෝ දිලිමය නැවත එය ඉල්ලීමය උන් කෙළි පිණිස කළ කළ යම්දෙයක් තමන් පෙරලා කිරීමය නැවත එම දරුවන්ගේ සුරතල්විඳ සෙනෙහයෙන් වදනක වලදනකමක් උසස්කොට කථාකිරීම ඒ හැම සමඟ සිටි ඇත්ත අඟවා සමීපයෙහි සිටි සොර පුරුෂයන්ගෙන් ආරහසියන්ට කියයිත්තක්කියාම්ය. බොහෝ දෙනා මැදයෙහි කෙළි පිණිස වාජවශයෙන් බොරුයයි අඟවා ඇයි යුද්ධය සමහන් කොට කීමය නැවත විවේකීව ඇත්ත ඇතිසැටියේ කිමය නැටීම වෙණවැයිමා බෙරගැසීමෙන් ගී කිමෙනැයිද වැසි වස්නා දවසෙක පළමුකියා තබාගත් කටයුතු නියාවට වැස්සතෙමිනා නා කැමතිව අඬාපියා ගිවිස්සාගෙන සීමැදුරු කවුඑයෙන් පිටත්ව සිටුකුමාරයා අතමාරුකරද්දී රාජ කුමාරයා හා කැටිව ගිය කුමාරිකාවමෙන් ඇඬීමෙන් හා කිසිලිඹසවා පැමෙන් පිටිතොල ඩෑහැමෙන්ද බැම ඉස්සීමෙන්ද ඉසකෙහෙ බැඳිමෙන්ද පිලිමිදීමෙන්ද ඇදීමෙන්ද යටසින් එක්වන් බැලිමෙන්ද උකුල මදක් නටවා බැලීමෙන්ද රහසිනාහය චලිතකිරීමෙන්ද කලවා පලල් කිරීමෙන්ද නැවත වහා අකුළුවා ගැම්මෙන්ද පයෝදරයන් සෙලීමෙන්ද පිලි සිටීලකොට පෙකනී පෑමෙන්ද අත්දික්වු පෙරලා කෑමෙන්ද දිවු ලෙලීමෙන්ද යනාදීන් දක්වන ලද සතලිසක් පමණ චෞර ස්තීවිලාසයෙන් පුරුෂයන්ට බෑවෙන්නාහුය.

තවද පූර්ණමුඛය ස්තී් ජාතී්හු අවකාස ලබනු පිණිස අසෝගමට නයදුන් වස්තුව ඉල්වාගෙන එවයි කියාද අසොක කටයුත්ත පිරිමසාගෙන එවයි කියා ස්වාමිහූ යවනලද අවකාශ ඇතිව දුරාචාරයෙහි යෙදෙන්නාහුය තවද ස්වාමිහු පිළිබඳව කෘෂීවර්ණාජාදීවූ කටයුත්තෙහි අවැඩක්ම නොකළමනා දෙයක්ම යොදන්නීය.

පිලීතරකොට ඇද පිටිපැවෑදඑව කෝලාහල කොට සමීපයෙහි වැදහොත් මිනිසුන් පුබුදුවා පහත් ලවා ඉසරුජාය බඩ රුජාය යනාදීන්වු පුලාප කියා ස්වාමිහුගෙ කෙලෙසරතිවිනාසය කරන්නීය. ස්වාමිහු සීත උෂ්ණභොජන කැමති උනුභෝජනය එලවන්නීය. උනුකැමති සිහිල්එලවන්නීයයි යනාදීනි පුතානික පුවෘත්තීය ස්වාමිහු දුකින් උපයන ලද සම්පත් රා මස් මල් සුවඳ ආදියෙහි කරණ ලද ලෝහයෙන්ම විසුරුවන්නීය. හැමවෙලෙහිම අතීචාරීවුවන් කරා ගමන් ගෙණ සිටිනීය.

තවද සබඳ තොරඹුරක් ලදහොත් යටත්පිරිසෙයින් කුණු පණු හුණු ශරීර ඇතිකරගන්නා සාමුලින්ම නැති දෙඅත් දෙපා හුන් සත්වයකුදු නොහරණ බව පදුම ජාතකයෙහි කී නියායෙන් දතයුතු

යටත් පිරිසෙයින් ඉතා පිලිකුල්වු පිළුන්කෙරෙහිම මහත්වු ස්නෙහයෙන් ස්තුීජාතින් වාසය කළ තැන් බොහෝ සේ ඇත.

ඒ කෙසේද යත්

සබඳ යටගිය දවස බරණැස් නුවර කඩාරීනම් රජෙක්විය. එතෙම වසවත් දෙවුපුතුමෙන අති මනෝහරවු රූපසෝභා ඇත්තේ එතෙමහැම වෙලෙහිම පස්කම් ගුණයෙහි ඇලි වෙසෙයි. ඔහුගේ විභවසක්තියත් දවස්පතා ඇමතියන් ගෙණහැර එලවන ලද දහසක් සුවඳ කරඬුපලා සුවඳ දරින් ගිනිදල්වා රාජභෝජනය සපයා මේ වඩන්නාහුය. මෙරජහුගේ ආවර්ණනියාවු රූප ඇති කිනනරාදෙවි නම් අගමෙහෙසුන් බිසවක්වුව ඒ රජහු හා සමවයස් ඇති ඒකාචාරීවූ කුලෙහි සිල්ප උගත් පංචාලවණ්ඩ නම් පුරෝහිතයෙක් ඇති විය.

ඒ රජ්ජුරුවන්ගේ පුාසාදය ගාවා පවුර ඇතුලෙහි කඳවෙලෙප් සහිතවූ පවුරු මුදුනට එල්ලෙන්නාවු ශාඛාපතර ඇති දඹරුකක් විය. එඳඹරුක සෙවනැල්ලෙහි ඉතා පිලිකුල්වු බැලිවනොහැකි ශරීරාවයවයන් ඇති සතර ගාතය කොරවු පිලෙක් වසන්නේය. එක් දවසක් කින්නරාදෙවිද සීමැදුරු කවුළුයෙන් පිටත බැළුවාහු ඔහු දක පිළිබඳ සිත් ඇතිව රාතුිභාගයෙහි රජ්ජුරුවන් කෙලෙසරතියෙන් සතපා යානට වැඩපිකල නිදිවරබලා සෙමෙන් නැගී සිට නොයෙක් රසමසවුලෙන් යුක්තවු ආහාරය රන්තැටියෙහි පුරාගෙණ එතුරතු පොට අස්සෙහි තබාගෙණ කඩරැනක් සීමැදුරු කව්ළුයෙහි සිරිගම්පයෙහි බැඳ පුාසාදයෙහිම පලයට වැඩිතිබෙන්නාවූ දඹ අත්තට බැස අත්ත ඔස්සේ ගොස් බිමට බැස පිලා බත්කාවා ඌ හා සමඟ පාප කියායෙහි යෙදී පළමු බටුවාවු කුමයෙන්ම පුාසාදයට නැගී ශරීරයෙහි වැකීගියකුණු පැටිකරණු පිණිස සඳුන් සුවඳින් ඇඟ උලා රජ්ජුරුවන් හා එක්යාන් පුරුදුව සැතපෙන්නීය. මෙම කුමයෙන් නිරන්තරම ඌ හා සමඟ නොකටයුත්තෙහි හැසිරෙන්නීය. රජ්ජුරුවෝද නොදන්නාහුය.

එකල එක් දවසක් රජ්ජුරුවෝ නුවර පැදකුණු කොට රජගෙට වන්නාහු එදඹසෙවනේ එල්ලේ වැදහත්තාවු පැහැපත්වු එපිලා දක තමන් හැමවෙලෙහිම ගොචර හෙයින් පුරෝහිතයන් මූන බලා බලව මනුෂාපෙපතයකගේ සැටියෙක සබඳ මෙසේවු පුතිකුලයන් හා සමග වාසයකරන්නාවු ස්තීන් මේ ලෝකයෙහි ඇද්දෝහෝයි කීහ. එපවත් අසා පිලා මහත්වු අභිමාන උපදවාගෙන දොහොත් මුදුනෙහි තබාගෙණ මේ දඹ ගස අධිශෘහිත දේවතාවාණෙනි ඇසුව මැනව නුඹ වහන්සේමය දන්නේයයි කීය.

පුරෝහිත බමුණාතෝ ඔහු කල කිුයාව දක සිතන්නාහු ඒ කාන්තයෙන් රජ්ජුරුවන්ගේ අගමෙහෙසුන්වු බිසවුන් දඹගසින් අවුදින් මු හා සමඟ නොකටයුතු කරන්නාහුවනැයි දන මහරජ රාතුීභාගයෙහි බිසවුන් ශරීර පහස් කවරේදයි විචාළේය. ඒ අසා රජ්ජුරුවෝ සබඳ අනික් කාරණයක් නොදනිමියි මධාම රාතිුයෙහි බිසවුන්ගේ ශරීරය සිතලයයි කීහ.

එසේ විනම් රජ්ජුරුවෙනි තෙසු ස්තීුන් තබා තොපගේ අගමෙහෙසුන් කින්නරාදේවිම් මුන් හා සමඟ කෙලෙස සංගර්ය ඇත්තාහුයයි කීහ.

එසඳ රජ්ජුරුවෝ කිමෙක්ද පුරෝහිතය ඉතා සොභණවු රූ ඇති උන්ත මාංගනාව ඉතා පිලිකුල් වු මොහු හා කෙසේ වෙසෙද්දුයි කීහ

ඉක්බිති පුරෝහිතයෝ මහරජ මාගේ වචනයෙහි ඇදහිලි නොකරණ සේක් වී නම් මෙතැන් පටන් පරීක්ෂාකළ මැනවැයි කීහ.

එසඳ රජ්ජුරුවෝ යහපතැයි ගිවිස එදවස් ර මෙහෙනිමවා බිසවුන් හා සමඟ සැතපී අදකලි මෙම පරීක්ෂාකරන්ට උවමැනවැයි පළමු නිදනවෙලාවට නිදාපුකෙණෙකුන් මෙන් ඇඟවුහ. බිසවුද රජු නිදන්නේ කවරවිටකදෝහෝයි සිත සිතාම ඉඳිනාහෙයින් නිදාපිවනැයි නැගීසිට රත්තැටියේ බත් ඉන තබාගෙණ කඩරානෙන් එපිට බටුවාහුය. රජ්ජුරුවෝ දඹසෙවනැල්ල හස හා සමඟ ඇලී සිටියාහ. පිලාතෙම බිසවුන්ට කිපී ඉතා කල්යවා එන්ට කාරණා කවරේදයි තමාගේ කොර අතින් කංසට ගැසිය ඉක්බිති බිසවු ස්වාමිනි රජ්ජුරුවන් නිදාපියනතෙක් කල්යවමියි නොකිපුන මැනවැයි යනාදීන් උන්ගේගෙයි ඇතිදා ඇති පාදපරිචාරිකාවක මෙන් ඔහු අස්වසා අවන්තවුව ඒ ගැසු පහර හා සමඟ බිසවුන්ගේ කනපලන් සිඟමුබ කුණ්ඩලාභරණය රජ්ජුරුවන්ගේ පයසම්පයට පැනපියා රජ්ජුරුවෝ මෙතෙක් මට සෑහෙන්නේයයි ඉනිඹ උන්ගේ ඕලාරික කිුයාව නොදක්වමි රජගෙට පලාආහ.

බිසවුද ඔහු හා සමඟ අනිවාරයෙහි යෙදී පළමුපරිද්දෙන්ම අවුදින් රජ්ජුරුවන් හා සමඟ සැතපෙන්නට උත්සහබලහ. රජ්ජුරුවෝ තමන් සමීපයට වැද්දනොදී පසුව දවස් කින්නරාදේවීන් මා විසින් දෙනලද ස්වරණාලංකාරයෙන් සැරගීගෙන එන්ට කියවයි විධානය කළහ.

එසඳ බිසවු කුණ්ඩලාභරණය බඩාල්ගෙදරයයි කියන්නාහුය. පසුව තත්පරවම එන්ටකියවයි විධාන කරණහෙයින් පලම්කුණ්ඩලාභරණයෙම්ම අවුත් සිටියාහුය. එසඳ රජ්ජුරුවෝ ඇයි සොඳුර තොපගේ කුණ්ඩලාභරණය කොයිදැයි විවාළාහුය. ස්වාමිනි කොතුරක් ඉගිලිගියහෙයින් බඩාලුන් අතට ලැවීමයි කීහ.

එසඳ රජ්ජුරුවෝ බඩාලුන් ගෙන්වාගෙණ බිසවුන්ගේ ආහරණ තාගෙගෙයි බොහෝදවසක් තබාගෙණ නොදෙන්ට කාරණා කවරේදයි කීහ. එසඳ තරහල් හයින් ඇකීලි නොගත්මි ස්වාමිනි කිය. රජ්ජුරුවෝ මෙසේ බිසවුන්ගේ දෝස ගිවිස්වා චණ්ඩාලකෙල්ල මෙවකට බඩාල්ලු තොපට අපිසයයි තමන් වහන්සේ අතතුබු කුණ්ඩලාභරණය ඉදිරියට දමුහ. එවිට බිසවු කරබැහැ එබස්ද රජ්ජුරුවෝ පුරෝහිතයන් කැඳවා සබඳ තොප කීයේ සැබැවැයි උන් කෙරෙ පැහැද බිසවුන්ට කිපි තෙල ගෙනගොස් ඉසකපා පියවයි සම්මත කළහ.

එසඳ පුරෝහිතයෝ බිසවුන් එම රජගෙයි එක්තෙනක්හි සඟවා ඉදුරා රජ්ජුරුවන් කරා එලඹ මහරජ බිසවුන් කෙරෙහි නොකිමුණ මැනවැයි සියලු ස්තීුන්ගේ නුගුණ මෙතෙක්මය. ඉදින් නුඹ වහන්සේ ස්තීුන්ගේ නුගුණ හා නොයෙක් සටපුයෝග දක්නා අභිපාය ඇතිසේක්විනම් අපුසිද්ධ වේසයෙන් දනවු සැරිසරා ඇවිද පරීක්ෂා කරම්හයි කීහ.

රජ්ජුරුවෝද මැනවැයි ගිවිස මෑණියන්ට රාජාය පාවාදී පුරෝහිතයන් හා සමඟ අපුසිද්ධවේශයෙන් නුවරින් නික්ම යොදනක් පමණතැන් ගොස් මාවත සැතපී උන්කල්හි එක් කෙළෙඹි පුතුයෙක් තමාගේ පුතුට එක් කුමාරිකාවක මහත් මගුල්කොට පිළිසන් යානාවෙක්හි ඉඳුවාගෙන මහපෙරහරින් යන්නේය. එපවත් දක පුරෝහිතයෝ මහරජ ඉදින් නුඹවහන්සේ කැමති සේක්විනම් පෙරපුරුෂයන් හා නොහසලවිරූ කුමාරිකාව නුඹ වහන්සේ හා සමඟ සතප්පාපියම් කීහ.

එපවත් අසා රජ්ජුරුවෝ සබඳ කුමක් කියයිදයි මහපෙරහරින් එන්නියට කෙසේ අවකාස ලැබේද නොපිළිවනැයි කීහ. එසඳ පුරෝහිතයෝ එසේ වී නම් මාගේ සපන්කම බැලුවමැනවැයි කියා පෙරෙත්තුව ගොස් මගින් ඉවත්ව ති්රයක් බැඳ රජ්ජුරුවන් ති්රය ඇතුලේ හිඳුවා තුමු මගට බැස දෙපය දික්කොට අඬමින් උන්නාහුය. ඉක්බිති කෙළෙඹිපුතු අඬමින් උන් බමුණානන් දක කුමක් පිණිස අඬාදයි විචාළේය.

පින්වත්නි මාගේ බරින්ද ගර්භනිහ. අපි උදකලා හෙයින් උන්ගේ දෙමච්පියන්ගේ ගෙයි හැරලාපියන පිණිසයයි කැඳවාගෙන මගට ආකලට අතරමග විලිපහරින්ට වන ඕතොමෝ තී්රය ඇතුලෙහි මහත්වු ආයාස විදිනීය. කිසි භයකුත් නැත. මාත් එතනට නොයාහැක්ක එක ස්තියක ලද්දොත් යහපතැයි කීහ. වන්නාට බොහෝ ස්තීහු අප හා කැටුව ඇත. ඉන් එක්කෙනෙකුන් පුසව කරතියි තෙපි නොහඬවයි කීහ. ඒ අසා බමුණු තවද අපගේ කුලකුමගතවූ චාරිතුධර්මයෙක් ඇත. කනහාස්තියක විසින් පුසව කලයුතුය එතමාත් උන්ට මහත්වූ වැඩෙයි කීහ. එපවත් අසා කෙළෙඹපුතුතෙම මුන්කියේ සැබැවයි සිතා මේ පූර්වනිමිත්තයෙන් අපගේ පුතනුවන්ට දරුවන් ලැබෙගෙදල ස්ථිරවන්නේයයි චතුර්වේදයෙහි නිෂ්පණ්ණ බමුණු දුනමකීයේයයි සතුටුව තමාගේ යෙහෙලි කුමාරිකාවම පුසව කරවයි යවිය. ඕතොමෝ ති්රය ඇතුල්වන්නී මලවියා බදු උතුම් රූ ඇති සශීක වූ රූ ඇති රජ්ජුරුවන් දැක පිළිබඳසින් ඇතිව රජ්ජුරුවන් හා සමඟ බහාතිකුමයේ යෙදුනාය. රජ්ජුරුවෝද ඇගෙ අභිනව කිුයාව පවා මෙසේ වනැයි ඇකෙරේ සතුටුව තමන්ගේ ලක්ෂයක් වටනා පේරැස් ගලවා ඇඟිල්ලෙහි ලූහ. ඉක්බිති කරන ලද ඛාාතිවාර ඇතිව පිටත්වූහ. ඇගෙන් කුමක්ද වදාපුදුයි විචාළහ. එසඳ ඕතොමෝ එසේය රත්රුවත් පුතනුකෙතකුත් වදාපුවයි කීහ. කෙළෙඹි පුතුද ඈ කැඳවාගෙත තික්මිත පුරෝහිතයොදා රජ්ජුරුවන් සවමීපයට ගොස් රජ්ජුරුවෙනි පෙර පුරුෂයන් හා නුපුරුදු කනෳස්තී කුමාරිකාවරුන්ගේ පාපකියාව මෙසේ කල පුරාතන ස්තිුන්ගේ සොර කම් කියනුම කිම්දුයි රජ්ජුරුවන් සිතට මනංවා ඇඟිල්ලෙහි තුබු පේරැස්මුද්ද නොදුක මහරජ ඇට දූන්කිසිවක් ඇද්දුයි විචාළෝය. එසේය පේරැස්මුද්ද දෙන ලදුයි කී කල්හි එසෙර කෙල්ලට දෙන්ට කාරණා කවරේදයි කී කල්හි ඒ සොර කෙල්ලට දෙන්ට කාරණා කවරේදයි පසෙසහි ලුහුබඳවාගෙණගොස් ඇ නැගී යන්නාවූ යානාව අතින් අල්වාගෙන රැඳවූහ. ඇයි මේ කුමක්දයි විචාළ කල මේ කුමාරිකාවෝ බැමිණියගේ ඉස්දොර තිබු මුත්ද හැරගෙණ පලාඅවුයයි කියා ලුහුබඳවාගෙන ගොස් ඇ නැගී යන්නාවූ යානාවේ තිබු මන්ද අම්ම මෙසේ දෙන්නැයි ඉල්ලුකල මුදුදෙන්නාවූ කුමාරිකාවෝ අනේ තාගේ සොරකමකැයි ඕහට අඟවනු පිනිස බමුණාගේ අත්ල නියෙන් කණලාදුන්හ.

මෙසේ ඒ පඤචාලවර්ණද නම් පුරෝහිතයා නොයෙක් නොයෙක් උපායන් බොහෝ උපායෙන් ස්තුීහුගේ ගුණ ඒ රජ්ජුරුවන් සිතට නංවා තවද ස්තීුන්ගේ නුගුණ පරීක්ෂා කරණු පිණිස දඹදිව ඇවිදිම්හයි කීහ.

එකංගරීනම් බරණැස් රජ්ජුරුවෝ සබඳ සියලුම දඹදිව ඇවිදිත් ස්තීුන්ගේ නුගුණ මෙසේ මෙසේම දක්කහැක්ක. ඉන් අපට පුයෝජන කින්දයි වැලක නැවත බරණැස් නුවරට අවුත් මහරජ ස්තීු ජාතිහූ නම් මෙසේවු පාප අදහස් ඇත්තාහුමයයි එසේ හෙයින් කින්නරාදේවීන් කෙරෙහි සුමා කොට වදාළ මැනවැයි පුරෝහිතයන් විසින් යච්ඤාකරණ ලද රජ්ජුරුවෝ සුමාකොට තනතුරු පිරිහෙලා රජගෙන් පිටත්කොට අනික් බිසවක අගමෙහෙසුන් කොට එපිඑද මරා නෑර දඹගස රජගෙ දසාවට නැමුනු අත්ත කප්පවා පුරෝහිතයන්ගේ අනුශාසනාවෙන් රාජ්ජය අනුශාසනාකළහයි මෙසේ මහණෙනි කුණාල බෝධිසත්වයන් පඤචාලවර්ණඩ නම් පුරෝහිතව තමන් පුතාාසුකොට දුටුකාරණය ගෙනහැර දක්වා ස්තීුන් ගේ නුගුණ පුකාශ කළහ.

තවද යටගිය දවස අනික් බරණැස බකනම් රජ්ජුරුකෙණෙකුන් ධර්මිෂ්ඨයෙන් රාජ්ජය කරන්නාහුය.

එකල එමතුවර නැගෙනහිර වාසල් දොරන් පිටත විථියෙහි එක් දිලිඳුකුල යෙහි ඉපිද මැටි අනාගෙන භිතතියෙහි මැටිගසනකල්හි එක්පසේබුදුතෙනෙකුන් වහන්සේ වැඩ වසන පුාග්භාරයෙහි වැලි මැටිලන පිණිස මැටිකෙසේලැබේදයි ආවර්ජනාකරනසේක් බරණැස් නුවර සවමීපයෙන් ලැබගත හැක්කැයි දන වදාරා ගැටවවු ගන්වාගෙන පාතුය සිවුරු අසෙස ධරා ඇට නුදුරු තෙනක වැඩහුන්සේක බත් උදෙසා වැඩිසේක්වනැයි අහරනැති බව ඇඟවුවද නොවැඩ සිටි හෙයින් ඕතොමෝ කිපී බලන්නී මහණ තට මැටිත් අරුමනියා වේදයි මහත් මැටිපිඩක් ගෙණගොස් පාතුයෙහි ලාපුව ඔබද එ මැටිගෙණගොස් තමන් වහන්සේ වසනතෙන වැලිමැටි ලාවදාළසේක. මෙසේ එපසේබුදුන්ට නොඅදහත් මැටි පිලිගැන්වු කුශල ඵලයෙන් දිව පහස් බඳු ශරීර පහස් ඇති විය කිපී බැළුහෙයින් මුන්ද නාසයද දක දෙපයද යන පඤචස්ථානය විරූපවිය. ඒ කාරණය හේතුකොටගෙන පඤචපාපයයි නම් තුබූහ.

එකල බක නම් බරණැස් රජ්ජුරුවෝ රාත්‍රී භාගායෙහි අපුසිද්ධ වේසයෙන් නුවර පරීක්ෂා කරනු පිණිස පිටත්වුහ. රජ්ජුරුවෝ ඇගේ ගෙදරට පැමිණියාහුය. ඒ පඤචපාප නම් කුමාරිකාද කෙළිමුලන් හා සමඟ කෙළින්නී රජ්ජුරුවන් නොදන ගොස් අත ඇල්ලුව රජ්ජුරුවෝද හස්ත පර්ෂියෙන් දිවපහස් වැදගත් කෙනෙකුන් පරිද්දෙන් ස්වභාවයෙන් සිටපිය නොහිපහසෙහි ඇලුනාහු විරූපවත් ඈ අත අල්වාගෙන තෙපි කාගේ දියනිකෙනෙක්දයි විචාරා දොර වසන්නාවු දුප්පත් කුලයෙක එකකිමි කී කල අස්වාමික භාවය විචාරා නියම දන මම තිට ස්වාමිපුරුෂවෙමියි ගොස් තිගේ දෙමව්පියන්ට තත්වු පරිද්දෙන් කියාලයි කීහ. ඕද දෙමව්පියන් කරා ගොස් එක් පුරුෂයානකෙනෙක් මා කැමතිව විචාලහ. කලමනා කින්දයි කිහ. එපවත් අසා ඇගේ දෙමව්පියෝ අනේ ඔහු අපටත් වඩා දුක්පත් එකෙකු නියාවේද වන්නාට තොපසේ වුවනුත් කැමතිවු නම් ඉතාම යාපත්වේදයි කී කල්හි ඕගොස් එපවත් රජ්ජුරුවන්ට කී කල්හි එදවස් රජ්ජුරුවෝද උන්ගේ ගෙයි සැතපී උදෑසන රජගෙට ගියාහ. එතැන් පටත් නිරන්තර වසයෙන්ම අපුසිද්ධ වේශයෙන් රජගෙන් පිටත්ව ඇය සමඟ සැතපෙන්නාහුය. අවසේස ස්ත්‍රීයක මුනත් නොබලන්නාහුය. මෙසේ කලක් ගියකල ඇගේ පියාට

ලේගුහණියක් ඇති විය. ඊට බේත් වෙදවරුන් විචාලකල වෙදවරුන් කියන්නාහු පැන්නුමුසු කිරි මී ගිතෙල් කිරා බහා පිසන ලද කිරි බත් අනුභව කිරීමට මීට බෙහෙත් චේදයි කීහ. ඔහු තමන් දිලිඳු හෙයින් උපදවා ගත නොහී පංච පාපාවන්ගේ මැණියෝ පුත තොපගෙ සමනෝ මෙබඳු කිරි බතක් අපට උපද වාලිය එද්දුයි විචාරා බලවයි කීහ. එබස් අසා ඕතොමෝ අම්ම අපට වඩා උන් දුක්පපත් කෙනෙකුනැයි සිතෙයි එතකුදු උවත් විචාරා බලම් නුඹ සොකනොකරන්නෙහි අස්වසා රජ්ජුරුවන් එන වේලාවට දුර්මුබවගෙන උන්නීය. ඉක්බිත්තෙන් රජ්ජුරුවෝ අවුදින් දොම්නස් කරනු කින්දයි විචාල කල්හි එපවත් කිව ඒ අසා රජ්ජුරුවෝ සොඳුර ඉසුරුමත් බේදක අනේ මේ කෙසේ ලැබගත ඒමෝදෝහෝයි කියා නැවත සිතන්නාහු මට හැමදවස්ම මේ සැටියේම මැනිසා ඇවිදිනාකල්හි අතරමග යම්කිසි උපදුවයෙක් පැමිණියෙනු මුත් නපුර තවද මැ අන්තපුරයට ගෙනගොස් තිබී නම් අපගේ රජ්ජුරුවෝ යකින්නක ගෙවුත් අන්තඃපුරයේ රැඳවූහයි පුරවනිතාවෝ මා හා කෙළනාහුය. එබැවින් සියලුනුවරවාසීවු සත්වයන්ට මැගේ ශරීර පහස්වු පරිදි දක්වා නින්දාවෙන් ම්දිගෙනයායුතුයයි සිතා ඈට කියන්නාහු සොඳුර තොපි ඊට සොක නොකරව එබඳු කිරිබත් ගෙනෙමි කියා අෑ හා සමඟ රමණයකොට සැතපී පසු දවස් රජගෙටගොස් යටකී පරිද්දෙන් කිරිබත් ඉදිකරවා පත්ගෙන්වා දෙමුලක් කොට බඳනාහු එක්මුලෙක බත් අතුරෙහි සිබාමාණිකාලා බත් මුළු දෙක හැරගෙණ පළමුසේම රැ පලාගොස් සොඳුර අපි ඉතා දුක්පතුම්හ. මේ මහා ආයාසයෙන් සපයාගත් බත තොපගේ පියාණන්දෑ අද මේ මුලෙහි බත් කා සෙට මේ මුලෙහි බත්කන්ට කියවයි. මුළුදෙක වෙන වෙනම පැලා දුන්හ. උයිත් එලෙසම කියා පියාණන්ට දූන්හ. මහත්වූ ඹජාසමපන්නවූ බත හෙයින් සුඟක් අනුභවකොට සිත්නිවී ගියේය. අවශේෂවු බත් මැණියෝද තුමුද අනුභවකළාහ. සිඑමිණිය බහලු බත්මුල පසුව දවසට තුබුහ.

රජ්ජුරුවෝද පසු දවස් රජගෙටගොස් මූණට පැත් වඩා පලඳනට වූඩා මාණිකා ගෙනවයි කී කල්හි ස්වාමිනි තුදුටුම්හයි කියා කී කල්හි වහා ඇතුලු නුවර රැකවල් ලවා පරීක්ෂාකරවයි කී කල්හි එලෙස පරීක්ෂාකකාට තුදුටුම්හයි දැන්වු කල්හි එසේවීනම් පිටිතුවර යටත්පිරිසෙයින් දිළිඳුකුලවල පටන් සැලි වලින් ආදියෙහිද පත බැඳි බත් මුළු ආදියෙහිද වහා පරීක්ෂාකරවයි කීහ. මෙලෙස පරීක්ෂාකරන්නාහු එගෙයිම මැණික දක ඇගේ දෙමව්පියන් බැඳලා සොරුයයි ගෙනගොස් රජ්ජුරුවන්ට පැහ. ඇගේ පියානෝ කියන්නාහු ස්වාමිනි අපි නොවෙයි අනිකෙක් බත් මුලෙහි ලා මැණික ගෙනගියේයයි කීහ.

ඒ කවරකේදයි විචාළ කල අපගේ බැණෙකැයි කීහ. දන් ඒ කොයිදයි විචාලහෙයින් ස්වාමිනි අපගේ දියනියෝ දනිති කීහ. එසේකල උන් විචාරා නියම දන කීයාලවයි සම්මතකළ කල්හි දියණියන් කැඳවා පුත තොපගේ ස්වාමිපුරුෂයා දනුදයි විචාළ ඕතොම ස්වාමිනි රාතිුයෙහි අව්දින් රාතිුයෙහිම පිටත්වන හෙයින් අඳුනාගත නොහෙමි කීව.

රාජ පුරුෂයෝ එපවත් රජ්ජුරුවන්ට දන්වුන. එපවත් අසා නොදන්නා කෙනෙකුන් පරිද්දෙන් එසේවීනම් ඒ ස්තිය රාජංගණය ඇතුලෙහි ලා අත පමණකට කවුළුවක් කොට නුවරවැස්සන් රැස්කරවා ති්රසදුරෙන් අතඇතු ලට පොවා හස්තපර්ෂයෙන් සොරුන් අල්වාදෙන්ට කියවයි විධානකළහ. අමාතායෝද එලෙසම කරම්හයි ඈ සමීපයට පලාගොස් ඇගේ රුවදක නොසතුටුවුවාහු ඉතා පිළිකුල්ව අතින් නොඅල්ලාම වටකොට ලාගෙනවුත් රාජාංගනයෙහි තී්රය ඇතුලෙහිලා නුවර වැස්සන් කැටිකොට කවුළුවෙන් තී්රය ඇතුලට අතපොවන්ට සම්මත කළහ.

ඕ තොමෝ ඇතුලෙහි සිට පෙවු අත අල්වා බලා ඒ නොවෙයි කියා අල්ලා හරිනීය ඇත අතපෙවු යම් පුරුෂයෙක් ඇත්නම් දිවපහස් බඳු හස්ත පහසෙයි බැඳි ඈත පලා නෙඑන්නාහුය. ඉදින් මෑට දඩ ඉනිනම් දඩ අපි දිත් මෑනියා වහල්වත් අපගෙගෙහි පාදපරිචාරිකා කරම්හයි සිත සිතා යානොහි සිටිනාවුන් රාජපුරුෂයෝද දඬුගෙන මරා ඉවත්කරවන්ට පටන්ගත්හ. සෙනෙවිරත් ඇපා මාපා යුවරජ්ජුරුවන් ආදිකොට සියල්ලෝම වියරුහුණුවන්මෙන් වුහ. සියළුම නුවරවාසීන් තේරිගියකල්හි ඉක්බිති රජ්ජුරුවෝ මාවිනා අනික් තෙරණුකෙනෙකුන් නැත. එසේවිනම් සොරහු මානියාවේදයි නැගී සිට ගොස් තීරය අස්සෙන් අතපෙවුහ.

රජ්ජුරුවන්ගේ අත අල්වාගෙන දන් අතපෙවු තැනැත්තා සොරුයයි අල්වාගෙන මහත්කොට අඬගෑව රජ්ජුරුවෝ ඇට අතදීලාම සිට අමාතාවරුන් කැඳවා හැමකුමක් සිතත්දයි විචාළහ. අමාතාවරහුත් තමන්සිතු සිත් තත්වු පරිද්දෙන් කීහ. එසඳ රජ්ජුරුවෝ එඹා අමාතාවරුනි මැගේ පහස පලමුතොදන්නාවු තොපි හැම නින්දාකෙරෙති. යන සිතින් මාගේ අන්තඃපුරයට ඇරගත්තා පිණිස මෙලෙස කෙළෙමි තෙපි හැමම කියව මෝ කාටනිස්සීදයි විචාළාහ. ස්වාමිනි නුඹ වහන්සේට නිස්සීයයි කීහ.

ඉක්බිති ඈ සත්රුවන් රැසක් මත්තෙහි පිහිටුවා තිුවිධ සංඛායෙන් පැන් වත්කොට අගමෙහෙසුන් තනතුරෙහි තුබුහ.

ඇගේ දෙමච්පියන්ට මහඉසුරු දුන්හ. ඒ පංචපාප නම් බිසවූ අගමෙහෙසුන් තනතුරෙහි තුබූ කැන් පටන් ඒ

රජ්ජුරුවන්ගේ අධිකරණයෙහි ඉඳිමෙක් කාරිය කාරිය විදීචිරීමෙක් නැත්තේය. අන්තරවු සොළොස් දහසක් බිසොවරුන් කෙහේ එක් කෙනෙකුන්ගේ මුණත් අනුරාගයෙන් බලනගමනෙක් නැත.

ඒ තෙසු ස්තීුහු සම්පත් නිරෝෂයෙන් තොරතුරු පරීක්ෂාකරන්නාහුය. ඉක්බිති එක් දවසක් පංචපාප නම් බිසවු රජදරුවන් දෙදෙනකුට අගෙමෙසුන් වන බව ස්වප්නයෙන් ලක්ෂණයක් දක රජ්ජුරුවන්ට දන්වුහ. රජ්ජුරුවෝ ස්වප්නයෙහි අර්ථදන්නාවුන් ගෙන්වා බිසවු රාතීුභාගයෙහි ස්වප්නයෙන් ඇලිඇතකුපිට ඉඳ සඳපිරීමදිනුදුටුල ඒ ස්වප්නය ගැන කියවයි විචාළහ.

ඒ නිමිත්තපාටකයා අවශේෂවු ස්තුීන්ගෙන් පලමුව අත්ලස් ඇරගත් හෙයින් ස්වප්නයෙවු පරිදි තබා විරුද්ධකොට කියන්නාහු ස්වාමිනි බිසවුන් ඇලි ඇතුපිට උන් බවනම් නුඹ වහන්සේට මෘතුහුකාරණයට පූර්ව නිමිත්ත ඇතුපිට ඉඳ සඳ පිරිමැදිනම් නුඹ වහන්සේගේ සතුරුවූ රජ්ජුරුවන් අතට අසුවන නිමිත්තතයහයි කීහ.

එසඳ රජ භයපත්ව ඉනිඹකලමනා කින්දශි විචාළෝය. මහරජ ස්තුීවධකළ නොහැක්ක බල එතකුදුවුවත් බිසවුන් නැවකලා ගඟට හැරපුවොත් යහපතැයි කීහ. එපවත් අසා රජ්ජුරුවෝ කැම්පීම් ආදිය හා වස්තුාලංකාරය හා සමග බිසවුන් නැව ඉඳුවා මධාම රාතියෙහි ගඟදියට හළහ. ඒ ගඟ දියෙහි යන්නාවු බිසවු යටිගඟ නැවුනැගී දියකෙළිනාවු පාවාරිය රජ්ජුරුවන් සමීපයට පැමිණියාහ. ඉක්බිති ඒ රජ්ජුරුවෙන්ගේ සෙනවිරද්දු දියෙහි එන්නාවු නැව දක පළමුව නැව මාසන්තකයයි කීහ. ඉක්බිති රජ්ජුරුවෝ නැවෙහි තුබූ වස්තුවෙක් මා සන්තකයයි කීහ.

මෙසේ කථාකෙරෙමින් සිටියදී සමීපයට ඇවිත් වන් නැව උන් බිසවුන් දක යකින්නකබඳු තෙපි කවුරුදැයි විචාළාහ. ඉක්බිති බිසවු සිනාසී බකරජ්ජුරුවන්ගේ අගමෙහෙසුන්වු පංචපාපිකා නම් මමයයි යනාදීන් ස්වප්නය දුටු තැන්පටන් සියළු කටයුතු පරිද්දෙන් රජ්ජුරුවන්ට කියව පළමුවම ඈ පාංචපාපීයයි පුසිද්ධහෙයින් මුන් බිසවුන් නියාවේදැයි අත අල්වාගෙන එවුහ.

අත ඇල්ලු ගමණ හා සමග ශරීරපහසෙහි රක්තව එරජද අගමෙහෙසුන් කොට අනික් ස්තුියක මූණ නොබලා දවස් යවන්නේම ඒ පංචපාපී තොම පාචාරිය රජහට ජීවිත සමානවූහ. බක රජ්ජුරුවෝ එපවත් අසා මහත්වූ අහිමාන උපදවා ගෙන එරජහට අගමෙසෙන් වූවිය. නොදෙමි සේනා රැස්කරවා ගෙණ පාචාරිය රජ්ජුරුවන්ගේ නුවර මෙගෙඩහ නුවරක් කරවාගෙන ඉඳ මාගේ බිරින්ද හෝ එවුවමැනව සටන් හෝ කළ මැනවැයි අසුන් දුන්හ. එපවත් අසා පාචාරිය රජද සටනට සැරසුණෝය. එපවත් දක රජ්ජුරුවන් දෙදෙනා ගේ මන්තීවරහු ඔවුනොවුන් හා කථාකරන්නාහු පළමු සස්වාමික හෙයින් මේ බිසව් බක රජ්ජුරුවන් සත්තකයෙහ. නැවිත් ලත්හෙයින් පාචාරිය රජ්ජුරුවන් සත්තකයහ ඒ කාරණය හේතුකොට ගෙන එකී එකී රජ්ජුරුකෙනෙකුන්ගේ ගෙයි සත් සත් දවස විසිය යුතුයයි රජ දරුවන් දෙදෙනාම සන්හිඳුවුහ.

ඇමැත්තවුන්ගේ වචනය අසා රජ දරුවන් දෙනො සමාධිව එතෙරමෙතර යන එනකල රජදරුවන් දෙනො මදහෙයින් ඔරුපදිනා මාලු කබර කොර කෙව්ලා හා සමඟ ගංමධායට පැමිණිකල්හි පාපකි්යායෙහි යෙදින්නියයි මෙසේ කුණාල රජ්ජුරුවෝ එකල බකනම් රජව ඉපිද තමන් දුටු කාරණය ගෙනහැර දක්වා කීහ.

තවද පුණ්මුඛය යටගිය දවස බුහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙනෙකුන්ගේ පිංගියානි නම් අගමෙහෙසුන් බිසවු සීමැදුරුකවුළුව හැර බැලුවාහු මගුල් අස් ගොව්වා දක රජ්ජුරුවන් නිදාපිකල්හි සිමැදුරුකවුළුයෙන් බැස ඌ හා සමග අනිවාරයෙහි යෙදී නැවත පාසාදයට අවුත් සඳුන් සුවදින් ඇඟඋලා රජ්ජුරුවන් හා සමඟ සැතපෙන්නීය ඉක්බිති එක් දවසක් රජ්ජුරුවෝ සිතන්නාහු මධාමරාතියෙහි බිසවුන් ශරීරය සිතලය පරීක්ෂාකළයුතුයි සිතා එක් දවසක් නිදාපුකෙනෙකුන් පරිද්දෙන් ඇඟවුහ. එවිට සෙමෙන් නැගීසිට යන්නාවුන් දක උන් හා කැටිවම ගොස් අස්සලයා හා සමඟ නොකටයුත්තෙහි යෙදෙන්නීය දක නැවත අවුදින් යානට වැඩියහ. බිසවුද අවුත් සුඑයහන ඔත්හ. දෙවෙනි දවස් රජ්ජුරුවෝ අමාතාවමණ්ඩලයා මධායෙහිම හොනාකටයුත්තක් පුකාශකොට ස්තී ජාතිහු නම් මෙබඳු ගුණ ඇත්තෙහියයි කලකිරි ඇගේ වධ බන්ධනයට සුදුසු වරද සමාකොට තනතුරෙන් පිරිහෙලා අනික්ඛිසවක අගමෙහෙසුන් කෙළේයයි මෙසේ ඒ කුණාල බෝධිසත්වයෝ බුහ්මදත්ත රජව තමන් දුටුකාරණය ගෙණහැර දක්වා අන්නතරවු නොයෙක් කාරණයෙන් ස්තීන්ගේ නුගුණ කියන්නාහු සබඳ ලසුවස්තුවක් පිණිස ස්වාමිපුරුෂයන්ගේ ජිවිතාන්තය කරන්නාහු පාණය සමානවු මහත්වු අනුකම්පා ඇති බොහෝ දවසක් පුරුදු පුරුෂයන් හැර ඉදින් අවකාශයක් ලදුනම් ඔහු මැඩපවත්නාහ. තවද වඳුරත් මෙන්ද සුලගින් සැලෙන අතුපතර මෙන්ද වහා පෙරලන්නාවු ගැල් සකක් මෙන්ද වහා පෙරලෙන සුඑවූ වඤාසිත් ඇත්තාහ.

බොහෝ දෙනා බැස ස්නානය පාණයකරන්නාවු ගංතෙරක් මෙන්ද රා මණ්ඩලයක් මෙන්ද සන්තාගාරයක් මෙන්ද සියළු සත්වයන්ට සාධාරණයහ. කෙතෙක් දවස් පුරුදු උවද රජ දරුවන් සෙයින්ද සර්පයන් මතතුන් සෙයින්ද විසවාස නොකොටහැක්කැයි යනාදීන් කුණාල රජ්ජුරුවෝ සර්වඥ විලාශයෙන් අනෙකපර්යායෙන් තමන් දුටුවාවුද ලෝකයෙහි පැවත එන්නාවුද ස්තීුන්ගේ නුගුණ සංඛ්යාතවු ධර්මදේශනා කළහ.

මෙසේ කී කල්හි එතැන්හි රැස්වු මහජනයා වදාළයේ යහපතැයි යනාදීන් දොහොත් මුදුණෙහි බැඳ සියදහස් ගණන් සාධුකාරනාද පැවැත්වූහ.

එපවත් අසා එතැන්හි ඔබගේ අනදනම් ගිජුලිහිණි රජ්ජුරුවෝ කුණාල රජ්ජුරුවන්ගේ ආදිමධාය පරියෝසාන මනාකොට දෙසානාකළ ධර්මය අසා තවද තමන් දත් විතරත් සබඳ මේ සත්වලෝකයෙහි මේ කිසි සත්වයෙක් තමාගේ සත් බවද හේතුකොටගෙණ අනේකවිධ රත්නයෙන් පිරුණාවූ සතරමහා සාගරය කෙළවරකොට ඇත්තාවු මේ පොලෝතලයෙහි රාජෳශීය යම් ස්තියකට දුන්නේ විනම් ඔහු කෙරෙන් අවකාශයක් ලදහොත් එවැන්නවුන් ඉක්ම අනිකකු කරා ලැගෙන්නීය තවද කුමාර අවස්ථාවෙහි පටන් පුරුදුව පිුයවූ ස්වාමිපුරුෂයන් කටයුත්තක් පිණිස ඉවත්වු කල්හි ඔහු හැර අනිකක්හු ලැගීමක් ස්වභාවකොට ඇත්තාහ. තවද මේ ස්තිු මා කැමත්තිවද මා දුටුකල්හි මෙතෙක් දවස් නුඹ කෙරෙවියොව උන්නෙමි යනාදින් සෙනහ අඟවා සමීපයෙහි සිට අඬන්නිද විනමුත් ස්තීන්කෙරෙහි විශ්වාස නොකොට හැක්ක පලමු අතුට තිබු කෝල ඇතිරියද පළමු මිතුයයි ගම් පහරණ සොරහුද අපට ඉසිරුදී සෙනෙහයෙන් රක්නාහුයයි රජ්ජුරුවන්ද බාලයෙහි පටන් පුරුදුවුද පුතුන් දසදෙනෙකු වදාගෙන උන් අඹුවෝයයිද විශ්වාසය නොකොට හැක්ක. තවද සෙරයඟ චපලය වකුවු අදහස් ඇත්තාහ. කිසිත් අභිවෘද්ධි කාරණ කාරණයක් නොදන්නාහ. හැමවෙලෙහිම මිනිසුන් වංඤාකරණ සුළුය ඉදින් සැබෑවසක් කියත් නමුත් බොරු මුසුකොට මුත්නොකියන්නාහ. තණබිම් නොඑඑබු සරකට ඉදිරි ඉදිරියෙ තණ යහපත්සේ වැටහෙනහෙයින් සියක්යාල පමණ බිම පසුකොටකොට කෙළවර නොළුඇත වලක්තාසේ සබඳ මේ ස්තිු ජාතිහුත් හීතය උත්තමයයි යනාදීත්වූ සියළු සත්වයන් දුක මේ උතුම් මේ උතුමැයි වැටහෙනහෙයින් එක්කෙනෙකුන්සේ ලැගීමෙන් කෙළවර දක මහරනහ යනාදීන් ගිජුලිහිණි රජ්ජුරුවෝ තමන්ගේ ඥානබලයෙන් දත් විවරක් ස්තුීන්ගේ නුගුණ දේශනාකළහ.

එසඳ නාරදනම් තපස්විහු තමන්ගේ නුවණ බලයෙන් ස්තුීන්ගේ නුගුණම දක්වන්නාහුය. යම්සේ දහසක් ගංඟාවෙහි ජලය අනවරතයෙන් වදුත් නොපිරිහෙන්නාවු සමුදුය පරිද්දෙන් චතුර්වේදය අදාරත් රිසිනොයෙන්නාවු බමුණන් මෙන්ද අනේකවිධ රත්නයෙන් උපක්ෂිතවූ සියලු පොළාව ජයගෙනත් පරතෙර පතන්නාවු රජ දරුවන් මෙන්ද ස්තීුජාතිහුත් පුරාලිය නොහැකි සිත් ඇත්තාහ. එකී කල ස්තුයකට සෞරවිර්ය ඇති මහත්වු කායබල හා ඥාන බල අර්ථබල තන්තුබල ආදී සියලු වස්තුකාම කෙලහකාමයන් අනුනකොට දිලින්ට සමර්ථවු සැමියෝ අට අට දෙනෙක් ඇත්ත මුන් නවවැනිය සොර සැමියා පතන්නීය.

තවද චෞරකුියා ඇති බොහෝ සිතිවිලි ඇති ස්තුින්ගේ සැබෑගුණයක් නොලබහැකි හෙයිනුත් දියෙහි යන මසුන් මෙන් ස්වභාවය නොදන හැකි හෙයි නුත් තමන්ගේ වසඟත්වයට පැමිණියවුන් කෙලශ නමැති ගංගාවෙහි ගලා මරණ හෙයිනුත් මහත්වු වඤචාදන්නාහෙයිනුත් බුහ්මවර්යාව විනාසකරණ හෙයිනුත් ස්තුීජාතින් දුරිත් දුරුකළ යුතුය තවද යම්පුරුෂයකු කරා පෙමයෙන් වේවයි ධනලෝභයෙන් වේවයි ලැගුනහොත් ගිණිපුපුරක් තිබු තෙනින් දාගෙණ නික්මුණාසේ කෙලෙස් නමැති ගින්නෙන් වහාම ඔහු දවන්නාහුයයි දන නුවණැත්තෝ ඒකාරණයෙන් ස්තුීජාතිය දුරින් දුරුකරන්නාහුයයි යනාදීන් තමන් දත් විවරක් නුගුණ කීහ.

ඉක්බිති බෝධිසත්වයෝ නැවත වදාරණසේක් සබඳ යම් පණ්ඩිතවු පුරුෂයෙක් සියුම් මුවහත් ඇති කඩුගත් සොරහුහාද මිනීකත රාඤදුන් හාද උගු විසතේජස් ඇති සර්පයින් හාද කථාකරන්නේවිනමුත් ස්තුීන් හා මනාව කථා නොකරන්නේය.

තවද මහත්වු තේජස් ඇති ස්ථානෝචිත පුඥා ඇති බොහෝ දෙනා විසින් සත්කාර සම්මාන ලබන්නාවු ලෝකපුජවු උත්තම පුරුෂයෙක් වී නමුදු ස්තිු වසඟවුයේ නම් රාහුමුවපත් සඳක්මෙන් නිෂ්පුභාවන්නේයයි වදාරා නැවත මේ ආදී නොයෙක් කාරණයෙන් ස්වර්ගමෝක්ෂ බාධවු ස්තීයකට නොපැමිණ හිරිඔතප් පිහිටුවා සත්පුරුෂධර්මයෙහි පිහිටි උත්තම පුරුෂතෙම ස්තීුවසඟනොව විසුයේ වී නම් සරාගී හිරුමෙන් ලොවබැලී සියලුදුක් නිවු අතිසයෙන් සාන්තවු නිවන්පුරයට වැද සැනහෙන්නේයයි කුනාල රජ්ජුරුවෝ සර්වඥතා ඥාණයෙන් පැහැර අමාමහනිවන් මිලකොට දේශනාව කුළුගෙනවදාළහ.

එදවස් එකුන්දහසක් යොදුන් පර්වතයෙහි කින්නරාරහ සිද්ධවිදහා ධරාදීහුද ආකාශ කුහරය පුරාසිටි සදෙවුලොව දෙවියෝද මහත්වු සාධුකරා දී බෝධිසත්වයන්ට ස්තුතිකොට වැඳ සමුදුන්හ.

අතද නම් ගිජුලිහිණි රජ්ජුරුවෝ තාරද නම් බමුණු තවුසාතෝද එුස්ස කොවුල් රජද තමතමන්ගේ පිරිවර හා සමග ස්වකීය ස්ථාතවලට ගියාහ. බෝධිසත්වයෝද තමන්ගේ පිරිවර හා සමඟ වාසස්ථනයට ගියහ. මෙසේ කුණාල නම් බෝධිසත්වයන්ගේ තිවිධකලාාණයෙන් උපලස්ෂිතව දේශනා කරණලද්දාවුද ධර්මයෙහි පැහැද යථොක්තවු සියලු දෙවිමිනිස් පර්ෂිත් දිවාලෝකයෙහිම උපන්නායි යනාදීන් බුදුහු ගාථාශතපතිමඩිතවු මේ කුණාල දේශනාව ගෙනහැර දක්වා එදවස් ඵුස්සකොවුල් රජ නම් උදායි ස්ථවිරයද එකල්හි ගි්ජුලිහිණි රජ්ජුරුවෝ නම් මෙකල ආනන්ද ස්ථවිරයෝය. එකල නාරද ඍෂි මෙකල දඤිණ ශාවකවු ශාරීපුතු ස්ථවිරය. එදවස් මුඩවිලාශයෙන් ධර්මදේශනා කල කුණාල රජ්ජුරුවෝ නම් දන් ලොවුතුරා බුදුවු මම්ම චේදයි වදාර ජාතක දේශනාව කෙළවර එපන්සියයක් දෙනාවහන්සේ නිසෝසාකවු සෝවාන් මාර්ගයෙහි පිහිටුවා ගෙන යන තමන් වහන්සේගේ ආනුභාවයෙන් වැඩි එපන් සියයක් දෙනාවහන්සේට ඉර්ද්ධි දේවාවදාරා අලුත පියාසර උගන්නාවු ගුරුළු පැටවු සමූහයන් පස්සෙහිලාගෙන ආකාසයෙහි නැවත මගා වනයට වැඩ වදාරා ඒ පන්සියයක් දෙනා වහන්සේට කර්මස්ථානාදී රහත්කොට රාජ අරහන්ත සමාගමයෙහි සතුටුවු රැස්වු දසසහශී ලෝකධායෙහි දෙවියන්ට ආවික්ඛස්සාමි භික්ඛවේ දේවකයානං නාමැනි යනාදිවශයෙන් මහා සමය දේශනාව වදාළසේකි.